

1982 பிப்ரவரி 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1982-ஆம் ஆண்டு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள், மருந்துப் பொருள் சட்டத்தின்கீழ்க் குற்றஞ் செய்பவர்கள், குண்டர்கள், விபசாரக் குற்றஞ் செய்ய பவர்கள், சட்ட விரோதமாகப் பிறரது நிலத்தில் குடிசை போடுப பவர்களின் அபாயகரமான செயல்களைத் தடுக்கும் சட்ட முன் வடிவைப் பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் இச் சட்ட முன் வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

6. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

*திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இந்த விவாதம் முடிவதாக இருந்தாலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கு உடல் நலம் இல்லாமலிருந்து, எனக்கும் இரண்டு நாட்களாக உடலில் நலம் இல்லாமலிருந்த காரணத்தால், முதலமைச்சருடைய உடல் நலக் குறைவு எனக்கு உதவியாயிற்று என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும் இன்றைக்கும் என்னுடைய குரலிலே தெளிவு இல்லாமல் இருக்குமானால் அதற்காக அவையிலே இருப்பவர்கள் அந்தக் குரலிலே ஏற்படுகின்ற வேற்றுமையைப் பொறுத்துக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆளுநர் உரை மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆளுநர் உரை ஏதோ ஒரு சடங்கு போல் கருதப்படுவதாக இருக்குமானால் அது இந்த அவைக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக ஆகாது. ஆளுநர் உரை மூலமாக அரசு தன்னுடைய குறிக்கோளை விளக்குகிற வகையில், நடைமுறைப் படுத்துகிற திட்டங்களை அவைக்கு எடுத்து வைக்கின்ற வகையில், விவரமாகக் கூறுகிறது என்ற அடிப்படையில் ஆளுநர் உரை என்பது ஓர் ஆண்டுக்காலத்திற்கு, எதிர்காலத்திலே இந்த அரசு எப்படிப்பட்ட முறையில், எந்த நோக்கத்தோடு, எந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற இருக்கிறது என்பதனையும் விளக்குவதாகும். அப்படிக்காண்கின்றபொழுது கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையினுடைய கருத்துக்கள், இந்த ஆண்டு உரை நிகழ்த்தப்படுவதற்கு முன்னர் பெரும்பாலும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்றுவதற்கான உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும், துவக்கம் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டுமென்றுதான் கருதப்பட

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

வேண்டும். அப்படிச் சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே தெரிவித்த கருத்துக்கள் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரைக்கு முன்னதாக நிறைவேற்றப்படாத அல்லது முடியாத நிலைமை அரசுக்கு இருக்குமானால் அல்லது எதேனும் சில காரணங்களால் அந்த இலட்சியங்கள் கைவிடப்பட்டிருக்குமானால் அதை இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை மூலமாகத் தெரிவித்து விடுவது என்பது அரசுக்கு நன்மை செய்கின்ற ஒரு சாரியமாசத்தானிருக்கும் ஆனால், கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரைப்பற்றி ஒரு சிறு கவலைகூட எடுத்துக்கொள்ளாமல் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை மறுபடியும் வழங்கப்படுகிறது என்பதை நான் எண்ணிப் பார்க்கின்றபொழுது, ஆளுநர் உரையை, எதிர்க்கட்சிகள் நன்றி தெரிவிக்க விரும்பவில்லையென்று சொல்கின்ற முறையிலே எதிர்ப்பதைப் போல, ஆளுகின்ற அரசுக்கூட, ஆளுங்கட்சியும்கூட ஒப்புக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறதே தவிர, உண்மையில் பின்பற்றி நடப்பதற்காக அல்ல என்பதை முதலிலே நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில், இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படுவதைப் பால், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் போன்ற சில பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்குகின்ற கடமையாக, அடிப்படையான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு அவை உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால், கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் மிக முக்கியமான ஒரு பகுதியாக, அனுடைய ஐந்தாவது பாராவில், மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று துவக்கப்படும் அந்தத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் மிகச் சிறந்த தமிழ்த் துறை நிபுணர்கள் எல்லாம் இடம் பெறுவார்கள். உலகம் எங்கும் உள்ள அறிஞர்களோடு தொடர்பு கொண்டு அந்தத் தமிழ்ச் சங்கம் இயங்கும் அதற்கான அடிப்படை பணிகள் அத்தனையும் நிறைவேற்றப்படும் என்று, ஒரு ஆலோசனையாகக் கூட அல்ல, ஒரு திட்டமாகக் கடந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. அப்படி அறிவிக்கப்பட்டு எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற கோட்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதற்கு அதன் மூலமாக இந்த மாநில அரசு பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

அப்படி ஒரு உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உருவாக்கியதாகவோ உருவாக்குவதற்கான சில கடமைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்றோ இந்த ஆண்டு தெரிவிக்கப்படவில்லை. அது தேவைதானா, அல்லவா என்று எண்ணிப்பார்த்து தெரிவிக்கப்படாத காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று சொன்னாலும் கூட, அந்த விளக்கம் சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்ட கருத்து, அடியோடு கைவிடப்படக் கூடிய நிலைமை வருமானால் அதை ஏற்றுக் கொண்டு நிலைமையை சொல்கின்ற மனப்பாங்கு வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அதேபோல கடந்த ஆண்டு தமிழ் மாநிலத்திற்குத் திட்டக் குழு அடிப்படையிலே ஒதுக்கப்படுகிற நிதி, எந்த அடிப்படையிலே ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் மாநிலத்தின் பின்தங்கிய நிலை, நபர் வாரி வருமான அடிப்படையிலே தீர்மானிப்பதற்குப் பதிலாக, வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள் சதவிகிதம், மாநிலத்தின் நபர்வாரி திட்டச் செலவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படும் என்று மத்திய அரசுனுடைய திட்ட குழுவிடத்திலே, மாநில அரசு வலியுறுத்துகிறது என்ற கருத்து ஆளுநர் உரை மூலமாக இந்த அவைக்கு ஒரு உறுதிமொழியாக தரப்பட்டது. அந்தக் கொள்கை வலியுறுத்தப்பட்டதா? காட்கில் பார்முலாவிலிருந்து ஏற்பட்ட மாற்றம் எல்லாம் இந்தக் கொள்கைக்கு ஏதேனும் இடம் கிடைத்ததா? அல்லது இந்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்ததா மத்திய திட்டக் குழு என்ற கருத்து இப்பொழுது தெரிவிக்கப்படவில்லை.

அதேபோல, கடந்த ஆண்டு விலைவாசி ஏற்றம் விஷயம் போல ஏறிவருகிற அளைவுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறபோது, அந்த விலைவுகளாலே அரசு ஊழியர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு அளித்தால் கூட, அந்த ஊதிய உயர்வு மூலமாக மறுபடியும் விலைவாசி ஏறுகிற நிலைமைதான் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது என்றாலும், பயன் அடைகிறவர்கள் ஏறத்தாழ நடுத்தர வர்க்கத்தினர், அல்லது அரசு ஊழியர்கள் அல்லது தொழிலாளர்கள்-ஆர்க்கனைஸ்டு லேபரர்கள் என்ற தரத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மிகப் பெரும்பான்மையான ஏழை மக்கள், கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் அன்றாடம் கூலி பெருகின்ற உழைப்பாளிகள், எந்த விதமான பலனும் பெறாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த அமைதிப் பெரும்பான்மையினர் பெரும் அவதிக்கு ஆளாகின்றனர். அமைதியாக இருக்கின்ற, போராடுவதற்கு சக்தியற்ற அதற்கு ஒரு தோழமை உணர்ச்சி பெற முடியாத ஒரு கூட்டு சக்தியா உருவாகாத மக்களுக்கு, பெரும்பாலான கிராமத்திலே வாழ்கிற அடித்தட்டு மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள்தான் பெரும் அவதிக்கு ஆளாகின்றனர் என்ற கருத்து கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

அந்த விஷய வட்டம் விலைவாசி ஏற்றத்தாலே, பண வீக்கத்தாலே, கள்ள மார்க்கட்டாலே, கருப்புப் பணத்தாலே, செல்வாக்கு மிக்கவர்களுடைய சுரபோக வாழ்வுக்காக உருவாக்கப்படுகிற அந்த விஷய வட்டம் எந்த மக்களைப் பாதிக்கிறது என்பதைக் கடந்த ஆண்டு சுட்டிக்காட்டி, பிராரம் காணவேண்டும் என்ற நோக்கம் இருப்பதாக அரசு தெரிவித்ததே இந்த ஓராண்டு காலத்தில் அந்தப் பரிசாரம் காணுகிற முயற்சியில் எந்த வகையிலேயும் வெற்றி பெற்றதா, ஏதேனும் முயற்சித்ததா எந்த அடிப்படை பணியாகிலும் நடைபெற்றிருக்கிறதா என்று கேட்டால், அது கவர்னர் உரை, அவ்வளவுதானே தவிர, அது அரசாங்கம்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

மேற்கொள்ளவேண்டிய கடமைக்கு ஆதாரமான உரையல்ல என்பதைப்போல, அந்தக் கருத்து அப்படியே கைவிடப்பட்டு இருக்கிறது. மறுபடியும் இந்த ஆண்டு விலையாசி ஏற்றத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது, மத்திய அரசு, விலையாசி ஏற்றத்தைக்கட்டுபடுத்த வேண்டிய, பொருளாதார கொள்கையை உருவாக்க வேண்டிய கடமை உடையது, என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், மாநில அரசின் விலையாசி, நினைத்தபடி ஏறாமலும், நினைத்தபடி சிலர் ஏற்றுபதற்கு இடம் தராமலும் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய ஒரு கடமை இருக்கிறது என்ற நினைப்பும் கூறப்பட்டாலும்கூட, அடித்தட்டிலே உள்ள அபதியுருகிற மக்களைப் பற்றிய குறிப்பு இந்த ஆண்டு கைவிடப்பட்டது. காரணம், அது இயலாத காரியம் என்று ஒருவேளை அரசு கருதி இருக்கலாம். ஆனால் சென்ற ஆண்டு பேசுகிறபோது ஆளுநர் உரை மூலமாக, தாங்கள் ஏதோ ஒரு அரும்பணி ஆற்றப்போவதாகத் தெரிவித்து கருத்து கைவிடப்பட்டது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு—அந்த ஆளுநர் உரைக்கு மாறுபாடாக அல்ல—அந்த ஆளுநர் உரை கைவிடப்பட்ட இந்த ஆளுநர் உரைக்கு, என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50).

அதேபோல, சென்னை நகரத்திற்கு குடிநீர்த் திட்டம் ஒன்று உடனடித் தேவை என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்களாலே கருதப்பட்டு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிற போதே வீராணம் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, அவர்கள் மறைந்து விட்ட காரணத்தாலே, அந்தத் துரப்பாக்கியமான நிலையில் அந்தப் பொறுப்பை யேற்றுக் கொண்ட கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது, அதற்கான திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, பெரும் அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது என்று சொல்லா விட்டாலும் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அந்தப் பணிகள் நடைபெற்று இருந்தன. அப்படி நடைபெற்ற பணிகள் செம்மையாக, சீராக நடைபெறவில்லை அல்லது குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சிலர் குற்றம்சாட்டினாலும் கூட, அது முழு அளவுக்கு செம்மையாக நடைபெறாவிட்டாலும் கூட, குறிப்பிடத்தக்க குற்றங்கள் அந்தத் திட்டத்தில் இல்லை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்பட முடியாத ஒரு திட்டம் என்று குறிப்பிடப்படமுடியாது, 'பீசிபிர்' திட்டம் தான் என்பதை இடையிலே எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் இருந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலும், இந்த ஆளுநர் கட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலும் கூட, நிபுணர்கள் அது கைவிடப்படத்தக்க ஒரு திட்டம் என்று தெரிவித்ததாகக் கருதப்படத்தக்க அளவிற்கு எதுவும் சொல்லப்படவில்லை.

[1982 ஏப்ரல் 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

இருந்தாலும் கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் சென்னைக்கு உடனடியாக ஒரு குடிநீர்த் திட்டம் தேவை என்று சொல்லி, ஒரு பெரிய அளவில் கட்டளைப் பொறி மதகிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு முயற்சி இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, அங்கேயிருந்து சென்னைக்கு ஒரு பெரிய கால்வாய் அமைத்து ஒருநாளானக்கு 99.5 கோடி லிட்டர் தண்ணீர் கிடைக்கத் தக்க அளவிற்கு இருக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது 5 ஆண்டு காலத்திற்கு தினம் லட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் அளவிற்கு 459 கோடி ரூபாய் செலவில் அந்தத் திட்டம் 5 ஆண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்றப் படக் கூடும் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இருந்து இருக்கக்கூடும். எதிர்ப்பு ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. அது நிறைவேற்றப்பட முடியுமா என்பதில் உள்ள ஐயத்தையும் நான் கடந்த ஆண்டு பேசும்போது குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். நிறைவேற்றுகிறபோது ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகள் என்னென்னவாக இருக்கும் என்று அந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டபோதே நான் சவலை தெரிவித்தேன். ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே ஏடுகளில் எந்த செய்திகளைப் பார்க்கிற போது, கிருஷ்ணா ஆற்று நீரைக் கொண்டு வருவது என்று தமிழக அரசு இறுதி முடிவாக எடுத்து இருக்கிறது என்றும், கிருஷ்ணா ஆற்று நீரைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வருவது பற்றித்தான் தமிழக அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும் என்ற கருத்தும் ஏடுகளில் வெளிவந்தது.

கிருஷ்ணா நதி நீர் சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதற்காக இன்றைக்கு முழு அளவிற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் கூட எனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு நான் சொல்கிறேன், நான் பொறியியல் நிபுணன் அல்ல-ஆனால் நிபுணர்கள் சொல்வதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை என்பதால் நான் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடும் என்பதால் சொல்கிறேன்-இன்னும் 15 ஆல்லது 20 ஆண்டுகள் ஆகக்கூடும் சென்னைக்குக் கிருஷ்ணா நதி நீர் கொண்டு வருவதற்காக இந்த ஆண்டு, இந்தத் திங்கள், இந்தத் தேதியிலேயே அதற்கான முழு அளவுப் பணிகள் தொடங்கப்படுமானால் கூட 1997ஆ ஆண்டு அல்லது கி. பி. 2000 ஆண்டிலே தான் கிருஷ்ணா ஆற்று நீர் சென்னை நகரத்திற்கும், சென்னையைச் சுற்றிப் பெருநகரமாக வளர்ந்து கொண்டு இருக்கும் பகுதிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற நாம் எதிர்பார்த்தாலும் கூட, அந்தக் கட்டளைக் கால்வாய் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஏறத்தாழ 500 கோடி ரூபாய் அல்லது 459 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டு இருப்பதால், அதைவிட ஏறத்தாழ குறைந்தது 4 மடங்கு அதிக செலவாகும் அவ்வளவு பெரிய திட்டத்தை நாம் எதிர்பார்த்து, 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் காத்து இருப்பதை விட, இந்த நீண்ட கால இடைவெளிக்காக நம்முடைய தேவையை நிறைவு

[திரு. ச. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

செய்கிற வகையில் ஒரு 20-30 கோடி ரூபாய் செலவில் அந்த வீராணம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், தற்காலிகத் தேவைக்கு, உடனடித் தேவைக்கு 3 ஆண்டு காலத்தில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், இந்த 10 ஆண்டுகால இடைவெளியில் உள்ள தேவையை சமாளிக்கும் திட்டமாக வீராணம் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அரசியல் கண்ணோட்டத்தின் காரணமாகவும், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தின் காரணமாகவும், தமிழ்நாடு மக்களை தவிக்க விட்டு விடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் தான் சொல்கிறேன். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தொடங்கிய திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பதாகக் கருதக்கூடாது. அதை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தொடங்கிய திட்டம் என்று கூட ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

நான் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னால் கேள்விப்பட்டேன். வீராணம் திட்டத்திற்காகப் போடப்பட்ட குழாய்கள், எந்த வழியில் புதைக்கவேண்டும் என்பதற்காக போடப்பட்டுள்ளனவோ ஆங்காங்கு பாலங்கள் அமைக்கப்பட்டு அந்தந்த பாலங்கள் மீது அமைக்கப்பட வேண்டிய குழாய்களை அகற்றுவதற்கான முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டு இருப்பதாக அறிகிறேன். அகற்று வது என்பது கடினமான காரியம் தான். எளிதான காரியம் அல்ல. ஆகவே, அகற்றுவதை விட்டுவிட்டு, அதைப் பயன்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதை நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆராய் வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திட்டத்தைச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு இது திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு போட்ட திட்டம், இது காங்கிரஸ் கட்சி அரசு போட்ட திட்டம் அல்லது அனைத் திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு போட்ட திட்டம் என்று அந்தத் திட்டங்களைக் கைவிட்டு விடுவதாலே பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்கள் தமிழ் நாட்டு மக்கள் இழக்கக்கூடிய பொருள். ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் இந்த நாட்டு மக்களை பாதிக்கும், அதுவும் சென்னை நகர மக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதை மட்டும் மனதிலே எண்ணிப் பார்த்து, ஒரு பொது நோக்கத்தோடு அதற்குத் தகுந்த முடிவை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

அதைப்போல கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டத்தைத்தான் நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொல்வீர்களேயானால் அதை நிறைவேற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை முழு அளவுக்கு நிபுணர்கள் மூலம் ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை பெற்று, அந்த அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைத்து விவாதிக்க வேண்டும். அது

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

450 கோடி ரூபாய் திட்டம் என்பது கடந்த ஆண்டு புள்ளிவிவரம். இந்த ஆண்டு புள்ளி விவரப்படி அது 650 கோடி ரூபாய்க்கு போகலாம்.

அதிலே மற்றொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு விடை அளிக்கும்போது, அவர்களுடைய திட்டம் ஒன்று நிறைவேறாத காரணத்தைச் சொல்லுகின்றபோது சிமின்ட் வழங்குகிற அமைச்சர் இப்போதாவது சற்று அதிக அளவுக்கு கவனம் செலுத்துவார் என்று நம்புகிறேன் என்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொல்லுகிற ஒரு பரிதாபகரமான நிலைமையிலே தான் அமைச்சர் அவர்களே இருக்கிறார்கள் என்று நாம் பார்க்கிற போது, சிமின்ட் கிடைக்காத காரணத்தால் மட்டும் இவ்வளவு பெரிய இடையூறு இருக்குமானால், சிறு சிறு திட்டங்களுக்கே இத்தகைய இடையூறுகள், குழப்பங்கள் ஏற்படுமானால் பெரிய திட்டங்களில் ஏற்படுகிற பெரிய விளைவுகளுக்கு நம்மை நாமே ஆளாக்கிக்கொள்ளலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே தெரிவித்தார்கள். சென்னை மாநகரில் போக்குவரத்து நெரிசலைக் குறைப்பதற்காக 'மாஸ் ரேபிட் ட்ரான்சிஸ்ட் சிஸ்டம்' என்ற ஒரு திட்டத்தை, அது ஒரு விரைந்த போக்குவரத்துத் திட்டம்-மத்திய அரசு உதவியோடு நிலத்திற்கு அடியிலே நடைபெறுகின்ற போக்குவரத்துத் திட்டமாக இல்லை என்றாலும், மேற்பரப்பிலே நடைபெறுகின்ற போக்குவரத்துத் திட்டமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது உருவாக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: தலைவரவர்களே. ஒரு விளக்கம், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் பேசும் போது, 'சிமின்ட் வழங்குகின்ற அமைச்சர் இனிமேலாவது கவனம் செலுத்துவார்' என்ற தொழிலாளர் நல அமைச்சர் கூறியதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. ஏனென்றால், அப்படிச் சொல்லும்போது நான் இதுவரையில் கவனிக்கவில்லை என்று அர்த்தம் வரும். நான் கவனிக்காமல் இல்லை. சிமின்ட் போதவில்லை; கூடுதல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கவனம் செலுத்தவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: தொழில் துறை அமைச்சரின் திறமையை நான் பாராட்டுகிறேன். சிமின்ட் கிடைக்கவில்லை என்று நாடு பூராவும் கூக்குரல் எழுந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு சிமின்ட் கிடைக்கவில்லை, ஆனால் பணக்காரர்களுக்கு கிடைக்கிறது. 8 மாடி வீடு கட்டுகிறவர்களுக்கு சிமின்ட் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்கிறது; சாதாரணமாக வீடு கட்ட சிமின்ட் கிடைக்கவில்லை. தாசில்தார் அலுவலத்திலே சிமின்ட் வேண்டுமென்றால் ஒரு மூட்டைக்கு 5 ரூபாய் அதிகம் வைத்துக்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

கொடுத்தால்தான் கிடைக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் இரண்டு மூட்டை சிமின்ட் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டால் ஏற்கெனவே ஒருவர் பெயரில் விண்ணப்பத்தை பதிவுசெய்து வைத்துக் கொண்டு, 50, 60 மூட்டை என்று செல்வாக்கு படைத்த ஒரு கட்சிக்காரருக்கு கொடுக்கிறார்கள்; திருப்பி அவரிடம் மேலும் 20 ரூபாய் ஒரு மூட்டைக்கு என்று கொடுத்தால் தான் சிமின்ட் கிடைக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்காரர்களே கூட இந்த குற்றச்சாட்டைச் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். வேண்டுமானால் நானே அவர்களைச் சொல்லச் சொல்கிறேன். எனவே சிமின்ட் விநியோகம் என்பதும் சிமின்ட் வழங்குவது என்பதும் ஒரு அமைச்சருடைய திறமையினால் மட்டும் ஆகிற காரியம் அல்ல. மொத்தமாக ஏற்பட்டிருக்கிற குறைபாட்டை உணராமல் ஏதோ அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொன்ன காரணத்தை மட்டும் வைத்து அமைச்சர் கவனம் செலுத்துவாரானால் அதற்குக்கூட நான் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் சிமின்ட் கிடைக்காமல், அதனால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் கடந்த ஆறு மாதமாக தொடர்ந்து கூக்குரல் எழுப்பப்பட்டு, அதன் தொடர்பாக அவர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு, அன்றாட கூலிக்கு வழியில்லாமல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, இன்றைக்கு 300 பேர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே, சேலம் பகுதியிலே, வேறுபல பகுதிகளிலே சிறையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுவிக்காமல், கைது செய்து விட்டு, ஜாமீனிலே போகும்படி சொல்லக் கூடிய ஒரு பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. எனவே இவை எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை சிமின்ட் என்பதையும், அந்த அடிப்படை சிமின்ட் இன்னும் சொல்லப்போனால் வலுத்தவன் கைக்குத்தான் அது சிமின்டாக இருக்கிறதே தவிர வலுக்காதவன் கைக்கு அது சிமின்டாக இல்லை என்பதையும், அப்படி கிடைத்தாலும் கூட அது கலப்படம் செய்யப்பட்ட சிமின்டாக இருக்கிறது என்பதையும் அந்தக் கலப்பட சிமின்டை ஒன்றிரண்டு இடங்களில்தான் கண்டு பிடிக்கிறார்களே தவிர பரவலாக இருக்கிற கலப்படத்தை நிறுத்தக்கூடிய சக்தி இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதையும், அந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் எண்ணிப்பார்த்து தனியாகவாவது வேதனைப்படுவார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த 'மாஸ் ரேபிட் சிஸ்டம்' கூட கடந்த ஆண்டிலே வலியுறுத்தப்பட்டு, நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. தமிழக அரசு இதற்காக வலியுறுத்தும் என்று அப்போதே இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. சென்னை மாநகர போக்குவரத்து நெருக்கடி என்பது முதலமைச்சரும் சேர்ந்து உணரக்கூடிய ஒரு காரியம்தான். போக்குவரத்திலே ஏற்படுகிற தாமதமும் சென்னை மாநகர மக்களுடைய கடமைகளை எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒன்று. இது மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்ற ஒன்று.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

இடையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் கலாநிதி அவர்களும் மற்றவர்களுமாக இதற்காக வலியுறுத்தி வாதாடினார்கள். இந்த அரசும் வலியுறுத்தி இருக்கிறது. ஆனால் கிடைத்ததா இல்லையா, இந்தத் திட்டம் வருகிறதா இல்லையா, இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது ஏன் சேர்க்கப்படவில்லை. சேர்க்கப்பட்டதாக இந்த ஆண்டு ஏன் அறிவிக்கவில்லை என்பதை அரசுதான் தெரிவிக்கவேண்டும்.

அதைப் போலவே பொதுவாக எந்தச் சட்டம் வந்தாலும் அது ஏழை மக்களுக்காகத்தான் என்ற ஒரு கருத்து இன்றைக்கு கூறப்படுகிறது. அது ஏழை மக்களுக்குத்தான் பயன்படுகி தா அல்லது வழக்கறிஞர்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்று.

அடுத்தபடியாக, எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத் திலே பதிவு செய்துகொண்டிருக்கிற இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 12 இலட்சம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலிருந்தே ஏறிக்கொண்டுதான் வந்தது.

[நண்பகல் 12-00]

அது ஏறத்தாழ 3 இலட்சமாக இருந்தது இந்த ஐந்தாறு ஆண்டு காலத்திலே 12 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கின்றது. நாட்டினுடைய பொதுவான நிலைமை அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசு ஆண்டுக்கு ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கு இரண்டு இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருவதாக அவ்வப்போது சொல்லி வந்தது. அப்படிச் சொல்லிய அடிப்படையிலே வேலை வாய்ப்பு பற்றி கேட்கப்படுகிறபோது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் வர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் வேறு பல திட்டங்களின் மூலமாகவும் அன்றாடம் வேலை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 2 கோடியே 50 இலட்சம் பேர் என்று சொன்ன கணக்கு வேலை நாட்கள் கணக்குத் தான். எனவே வேலை நாட்கள் கணக்கு என்று சொன்னால், ஒரு இலட்சம் பேருக்கு 200 நாட்களுக்கு வேலை கிடைத்ததாகவோ அல்லது இரண்டு இலட்சம் பேருக்கு 100 நாட்களுக்கு வேலை ஒரு ஆண்டிலே கிடைத்ததாகவோ தான் அர்த்தம். ஆகவே அந்த வகையிலே அந்தக் கணக்கு மென் டேஸ் ஒர்க் என்ற கணக்கு அங்கே தானாக வந்துவிடுகின்றது. அதன்படி பார்க்கின்றபோது வேலை கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் ஒரு இலட்சம் பேர்களுக்கும் கூட முழு அளவுக்கு நிலையான வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் வேலை கிடைக்கவேண்டிய 12 இலட்சம் பேர்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கவில்லை. அந்த 12 இலட்சம் பேர்களுக்கும் வேலை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

கிடைக்காத காரணத்தால் எத்தனைக் குடும்பங்கள் அவதிக்கு ஆளாகின்றன என்ற கணக்கை அரசாங்கம் ஒரு கணம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

ஆனால் கடந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்தை நான் அப்படியே இங்கே படித்துக் காட்டினால்தான் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு சொல்கின்ற கருத்துக்களைச் செயல்படுத்த முடியாத நிலைமைக்கு ஆளாகின்றது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். எனவே நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கையின் 38-வது பாராவிலே “வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்துள்ள வேலை இல்லாத இளைஞர்கள் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பின், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்காவது வேலை தர எனது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ற மைய-மாநில அரசின் கொள்கையை ஒட்டித் தொடங்கும் முதல் முயற்சியாகும்.” என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த முதல் முயற்சி எப்போதாவது தொடங்கப்பட்டதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையே இப்படி அவமதிக்க மதிக்கப்படுமேயானால், ஆளுநர் மூலம் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் கூட நிறைவேற்றப்படாது போகுமேயானால் எப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஏழைக் குடும்பம் என்பதற்கு ஒரு இலக்கணம் தரப்பட்டு பதிவு செய்கின்ற இடத்திலே ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னார் என்ற காரணத்தாலே இப்படிப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற முறையினையும் வகுத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு இன்னின்ன முறை வைத்தோம் என்று சொல்கின்ற நிலைமை இந்த அரசுக்கு உண்டா என்று கேட்டால் வேலை வாய்ப்பு தேடித் தருகின்ற அலுவலகத்தை நிர்வகிக்கின்ற அமைச்சராக இருந்தாலும், மொத்தமாக இந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அதற்கு எந்தப் பதிலையும் தரக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒருவேளை அவர்களால் தகுந்த பதிலைச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்குமேயானால் நான் மகிழ்ச்சி அடைவேனே தவிர வருத்தப்பட மாட்டேன்.

அதேபோன்று பொதுவாகவே ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்க்கின்ற போது இந்த அரசு அவசரச் சட்டங்களை நம்பி ஆட்சி நடத்துகின்ற அரசாங்கமாக தன்னை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகின்றது. அவசரச் சட்டம் என்பதைப் பொறுத்தவரையிலே யாரேனும் சட்டத்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர், இப்படி அவசரச் சட்டம் போடுவதன் மூலமாக இன்னின்னவற்றைத் தடுத்து விடலாம், அடக்கி விடலாம் என்று ஆலோசனை சொல்லக்கூடும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மிகச் சிறந்த ஒரு நாடகத்திலே அவரே நடிக்கின்ற ஒரு கட்டத்திலே ‘வல்லவனுக்கும் புல்லும் ஆயுதம் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே வல்லமை இல்லாதவனுக்கு

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தன்னுடைய துப்பாக்கியைக்கூட எதிர்க்குப் பயன்படுவதற்காகத்தான் தூக்கிக் கொண்டு இருப்பானே தவிர அவனாலே அதைக் கொண்டு செயலாற்ற முடியாது. ஆகவே எந்த ஒரு அரசாங்கத்தின் நிலைமையையும் வைத்து நான் கருதிப் பார்க்கின்றபோது அவசரச் சட்டம் என்பது அரசாங்கத்தின் பலகீனத்தின் சின்னம்தான் அது. மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி அவசரச் சட்டம் என்று சொல்கிறபோது சட்டமன்றத்தினுடைய உரிமை மறைமுகமாகப் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. பாராளுமன்றத்தினுடைய உரிமை மறைமுகமாகப் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது எனவும், எனவே மறுபடியும் பாராளுமன்றத்தின் மூலமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வடிவ பெற வேண்டும், அப்படி இல்லாமல் அவை வரக்கூடாது என்று பாராளுமன்றத்தின் தலைவர்களாக இருந்த பெருமக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே அதே முறையிலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதுகூட சற்று நேரத்துக்கு முன்னாலே இங்கே ஒரு அவசரச் சட்டம் வந்தது. விபச்சாரக் குற்றத்திலே ஈடுபடுகின்றவர்களையும், ஈடுபடுத்துகின்றவர்களையும் அதே போன்று குண்டர்களாக இருந்து சமுதாயத்திலே கேடு செய்கிறவர்களையும், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களையும் ஒடுக்குவதற்காகவும் அவைகளைச் செயலற்றவர்களாக ஆக்குவதற்காகவும் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னால் அது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்திலே உள்ள குற்றங்களுக்காக அதிகாரிகளுக்கு அளவு கடந்த அதிகாரம், நினைத்தபடி செயலாற்றக் கூடிய அதிகாரம் தருவது என்பது, சமுதாயக் குற்றத்தைக் குறைக்கக் கூடிய காரியம்தானா என்பதை இதுவரை நடைபெற்ற எந்த ஒரு ஆட்சியாக இருந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ் ஆட்சியாக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட அதிகாரங்களை அதிகாரிகளின் இடத்திலே கொடுப்பதனால் மட்டும் நடைபெறுகின்ற காரியங்கள் நியாயமாக நடைபெற்றிருக்கின்றதா என்று ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதுவும் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி செயலாற்றுகின்றவர்கள் யார்? காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். காவல்துறையினுடைய கண்ணியம் இன்று எந்த அளவுக்கு அமைந்திருக்கின்றது. காவல்துறையினை முழுவதும் நம்புவதாக அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். காவல்துறை தந்த அறிக்கையை இந்த சட்டமன்றத்திலே படித்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அறிக்கையைப் படித்து விட்டு என்ன சொன்னார்கள்? “சென்னை நகரிலே நடைபெற்ற ஊர்வலத்திலே குண்டர்கள் காலித்தனமாகப் பல தவறுகளைச் செய்தார்கள். போலீஸ் காரர்களைத் தாக்கினார்கள். அதற்காக அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்” என்று முதலமைச்சராக உள்ள நான்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

சொன்னாலும் கூட, ஒரு கட்சியின் தலைவன் என்ற முறையிலே இந்தக் காவல்துறை தந்த அறிக்கையை மறுக்கிறேன் என்ற கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், முதலமைச்சராக எண்ணி பார்ப்பதை விட்டு விட்டு, தனிப்பட்ட எம். ஜி.ஆர். ஆக எண்ணிப் பார்ப்பார்களேயானால், காவல்துறையை நம்பித் தான் இப்படிப்பட்ட கடுமையான சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டுமா என்று எண்ணுவார்கள். ஏனென்றால் காவல்துறையின் நிலைமை அப்படி.

திருச்செந்தூரில் அர்ச்சகராக ள்ள முத்து அண்ணாவி என்ற ஒருவரை எப்படியெல்லாம் காவல் துறையினர் நடத்தினார்கள் என்பதைப் பற்றி காலையிலே இங்கே கூட விவாதிக்கப்பட்டது. அந்த விவாதத்தின் முடிவிலே மாண்புமிகு நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். யாரோ ஆசைத்தம்பி என்ற காவலர் ஒருவர், சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டுள்ளார் என்று. அண்ணாவியை அடித்ததோடு விட்டு விட்டார்கள். ஆகவே ஆசைத்தம்பி சஸ்பென்ட் செய்யப் பட்டார். ஒருவேளை அண்ணாவிக்கு உயிர் போயிருக்குமே யானால், ஆசைத்தம்பிக்கு பிரமோஷன் கொடுத்திருக்கக்கூடும்.

எனவே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை காவல் துறையிலிருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, அந்தக் காவல் துறையை, நம்பி இந்தச் சட்டங்களை ஒப்புவிப்பதா என்ற கேள்வி எழும். எந்தக் காவல் துறையை கள்ளச் சாராயத்திற்கு துணை இருக்கிற காவல் துறையை நம்பியா? அல்லது நாட்டிலே நடக்கிற பல்வேறு குற்றங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல், சண்டு பிடிக்க முனைந்தாலும் கூட, தடுக்கப்பட்டால், வேண்டாம் என்று விட்டு விடுகிற நிலைமையிலே இருக்கிற காவல் துறையை முழு அளவிற்கு நம்பியா? காவல் துறையிலே கண்ணியம் உள்ளவர்கள் பலபேர்கள் இருந்தாலும்கூட, கண்ணியம் அற்றவர்களின் சூழலில் ஏற்படுகிற பிடிகளிலிருந்து தப்பிக்க முடியாமல் கண்ணியம் உள்ள காவல் துறை அதிகாரிகளும்கூட ஒரு விஷவட்டத்திற்குள்ளே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அந்த வட்டத்திற்குள்ளே உள்ள அதிகாரிகளை நம்பியா? எதை நம்பி ஒப்படைக்க முடியும்?

எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை கொடுமைப்படுத்துவது என்று மட்டும் அல்லாமல் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் காவல் துறையினர் நினைத்தால் கொடுமைப்படுத்த முடியும் என்பதை, நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்பதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். இரண்டு கட்சியிலும் இல்லாத பொது மக்கள் எந்த கதிக்கு ஆளாவார்கள்? எந்தக் கட்சித் தயவும் இல்லாமல் பொது வாழ்விலே மனிதன் வாழக்கூடாதா? எந்தப் பொது இயக்கத்தின் தொடர்பும் இல்லாமல் ஒரு ஏழை வாழக் கூடாதா? சமூகத்திலே யாருடைய சிபாரிசும் இல்லாமல் மனிதன் கடமைகளைச் செய்து வாழக் கூடிய நிலைமையை காவல் துறை காப்பாற்றும் என்று நீங்கள் நம்புவதாக இருந்தால், நான் எந்தச் சட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார்.

ஆனால் நீங்கள் கொண்டு வந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் எங்கே போயிருக்கிறது? மது விலக்குச் சட்டத்தை கடுமையாக்கினீர்களே ஏற்பட்ட பலன் என்ன? உங்கள் நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருக்கலாம். விளைவு என்ன? அந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் மூலமாக கூற்று வட்டத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உழல் புகார்கள் எல்லாம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அந்தச் சட்டமே இன்றைய தினம் தோற்றுப் போய்விட்டது என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கல்லறைக்கு முன்னாலே உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்கிறபோது, மது விலக்கினால் வரக் கூடிய கொடுமைகளை மக்களிடத்திலே பரப்புவதற்கு, நாமெல்லாம் உறுதி மொழி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நல்ல எண்ணம். அந்த நல்ல எண்ணத்தை வெற்றி பெறச் செய்வதற்காக என்ன தொடர் முயற்சி அல்லது ஆக்க பூர்வமான முயற்சி நம்மிடத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அந்த ஆக்கபூர்வமான முயற்சி என்பது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் கூட, மதுவினால் வரக்கூடிய கொடுமைகளை மக்களிடத்திலே சொல்கிற மனம் நமக்கு இருந்தாலும்கூட, நம்மை சேர்ந்த அனைவரும் அதற்கு முழு அளவுக்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்புகிறாரா?

எங்களுடைய கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேரையும் நான் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அதுபோல் உங்களுடைய கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேரையும் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? அப்படியே கட்டுப்படுத்தினாலும், குடிப்பது தவறு என்று சொன்னாலும், அதை விற்பனை செய்வதை தவறு இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவு ஒரு மனப்போக்கு நாட்டிலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற நேரம், அதிலும், விற்பனை செய்பவர்களைவிட சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள்தான் பலமிக்கவர்களாக நாட்டிலே பல இடங்களில் உள்ளார்கள்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

நேற்றையதினம்கூட அச்சிட்ட ஒரு நோட்டீஸ் எனக்கு வந்தது. அந்த ஒரு நோட்டீசைத்தான் இப்பொழுது வைத்திருக்கிறேன். ஓமலூர் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டருக்கு எதிராக—ஓமலூர் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் இரத்தினவேலு கவுண்டரின் அராஜகம் என்று தலைப்பு இடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நான் அதை அப்படியே ஒப்புக்கொண்டு சொல்வதாக அவை கருதக் கூடாது, அவர் ஒரு வேளை நேர்மையாளராக இருக்கக் கூடும். ஆனால் மாத வருமானம் 25,000 அளவுக்கு, 5 போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் இருந்து மொத்தமாக வருகிறது என்று அந்த ஊர் பொதுமக்கள்—அதுவும் வியாபாரிகள் சங்கத்தினர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் எந்த வியாபாரிகள் சங்கம் என்றால், அரசாங்கத்திலிருந்து குத்தகை எடுத்துச் சாராயம் காடிச்சும் சாராய வியாபாரிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

ஒருவேளை அவர்கள் வேண்டும் என்றே சொல்கிறார்களோ என்னவோ? ஏனென்றால் அவர்களும் ஒரு மாமூல் தரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதை ஒழுங்காக சொடுத்திருக்க மாட்டார்கள். அதிலே தகராறு வந்திருக்கலாம். எனவே தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு இக்கட்டான நேரத்தில், நான் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய இடத்திலிருந்து எண்ணிப்பார்ப்பவனாக இருந்தால், செய்ய முடியாது அந்தக் காரியத்தை. இந்த அரசாங்கம் செய்ய விரும்புவதாக காட்டிக் சொல்வதற்காக, அவசரச் சட்டங்களிலே போய்ச் சிக்கிக்கொள்கிறோம் என்று தான் கருதுவேன்.

நேற்றைய தினம்கூட ஒரு அவசரச் சட்டத்தை, பத்திரிகைகளின் உரிமைகளை பறிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை அறிமுகம் செய்தார்கள். அவதூறு எழுதினால், அந்த அவதூறை எதிர்த்து வழக்கு போடக்கூடிய அளவில் ஏராளமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. எத்தனையோ வழக்குகளும் அப்படிப் போடப் பட்டிருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 12-10]

நீதிமன்றங்களில் சந்திக்கலாம். அதையும் மீறி அவர்கள் ஒரு கட்டத்திற்கு மேல் போவார்களேயானால் பொது மக்கள் தீர்ப்பளிக்கலாம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இயக்கத் தோழர்கள் நடவடிக்கைகள் பற்றி எங்களிடம் சொன்னபோது, சொன்னார்கள், “பப்ளிக் பெராமீட்டர்” என்றைக்கும் இருக்கிறது என்று. அவனை யோக்கியதையை பொது மக்கள் தீர்மானிப்பார்கள் என்று, அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். எனவே, அதற்கு மேல் தவறாக ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் எழுதுகிறார் என்று சொன்னால், பொது மக்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும். அல்லது கூடிக்கலந்து பேசி அதன் மூலம் ஒரு புது நேர்க்கம் உருவாக்கப் பெற வேண்டும். ஒரு கட்சிக்கு ஒரு நீதி என்பதற்காக ஒரு அவசரச் சட்டம் பயன்படும் நிலை ஏற்படக்கூடாது. அந்த அவசரச் சட்டம் மூலம் நீதிமன்றங்களின் உரிமைகள் தடுக்க

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

கப்படுகின்றன என்ற சந்தேகம் எழக்கூடாது. ஆனால், இந்த ஆட்சிக்கு அந்த மனப்பாங்கு இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், நான் இன்னொன்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, நெல் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், லெவி முறையில் அதைப் பெற வேண்டும் என்றால் ஏழை மக்களுக்கு, பொதுமக்களுக்கு வினியோகம் செய்வதற்காக என்று அரசாங்கம் சொல்கிற கொள்கையில் மாறுபாடு இல்லை என்று சொன்னாலும் லெவி முறை மூலம் எவ்வளவு தவறுகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை இந்த அரசு ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். லெவிமுறை செயல்படும் முறை குறித்து இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் மதுரையிலிருந்து எனக்குத் தெரியாத ஒருவர் எனக்கு டெலிபோன் செய்து நீங்கள் சட்டமன்றத்தில் கேளுங்கள் என்றார்கள். நாங்கள் நேற்றையதினம் கேட்ட போதும், இன்றைய தினம் கேட்டபோதும் சில விளக்கங்கள் தரப்பட்டன. வியாபாரிகளிடம் 50 சதவீதம் லெவி என்று சொல்லும் போது வியாபாரிகள் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஏற்கெனவே 40 சதவீதம் லெவி என்றிருந்ததை 50 சதவீதம் என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்கு அரிசி, நெல் விற்பதில் இடர்ப்பாடு ஏற்படத்தான் செய்யும்.

இன்னொன்று. லெவி முறையில் வாங்கிய விலையை விட விலையைக் குறைத்துத் தர வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. அதனால் ஆலை முதலாளிகளாக உள்ளவர்கள் அதற்கு மறுப்பு தெரிவிப்பார்கள். ஆனால், இதுவல்ல முக்கியமானது. இந்த லெவியால் அரசுக்கு நெல் அல்லது அரிசி எந்த அளவிற்கு பெறப்படுகிறது என்றாலும் அப்படிப் பெறப்படுகிற முறையில் இடையில் வாங்கப்படுகிற கமிஷன் பெறாமல் இருக்க, விலை குறைத்து வாங்குவதைக் கைவிட்டு உதவுவதற்காக அதிகாரிகள் செய்கிற வசூல் இருக்கிறதே அது சாதாரணமானதல்ல. விவசாயிகள் கூட இந்தச் சிக்கலுக்கு ஆளாகிறார்கள். விவசாயிகள் வீட்டில் இருபது அல்லது முப்பது மூட்டை நெல் இருக்குமானால் அவர்கள் அதில் இலாபம் சம்பாதித்தால் அது நாட்டுக்குக்கேடு அல்ல. முப்பது மூட்டையில் இருபது மூட்டை வியாபாரியிடம் வாங்கிய மூட்டைகளை வத்திருக்கிறாய் என்று அதிகாரிகள் சொல்ல அவர், ஐயா, வியாபாரி என்னிடம் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டான் அதை உங்களிடத்தில் கொடுத்தால் நஷ்டம் என்று சொன்னால் அப்படியானால் மூட்டைக்கு பத்து ரூபாய் எடு என்று கேட்கிற நிலை பலவிடங்களில் இருக்கிறது. லெவி முறை மூலம் விவசாயிகள் கூட மன்றமுகமாகச் துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். லெவி முறை வியாபாரிகளுக்கா? விவசாயிகளுக்கா? விவசாயிகளிடம் இருந்து வண்டிகளில் நெல் கொண்டு வரும்போது ஏற்படுகிற இடையூறுகள் பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஒரு சாதாரண ஏழை

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

விவசாயி கூட நெல்லை, அரிசியையோ விற்று வடிக் வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த வாழ்க்கை நடத்த இடையூறாக அதிகாரிகள் தலையிடுவது ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம், எப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. என்று சொன்னால், அதிகாரிகள் தாங்கள் நினைத்த அளவிற்கு இடையில் புகுந்து விளையாடுவதற்கு ஒரு பெரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அதிகாரிகள் தவறே செய்யவில்லை என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது மற்ற அமைச்சர்களோ சொல்வார்கள் என்று நான் கருதவில்லை. அதிகாரிகள் செய்கிற தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்க எங்களால் முடியவில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, தவறே செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி செய்யக் கூடிய அதிகாரிகள் யார் என்று எங்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்பார்களானால் நாங்கள் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு அந்த அதிகாரிக்கு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்பதால் கூறியும் பயனில்லை. முன்னர் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தில் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு பணம் பாழ்படுத்தப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இந்த அவையில் தெரிவிக்கப்பட்டதற்குப் பின்னால்கூட என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நாங்கள் குற்றச்சாட்டை ஒருவர்மீது கூறி அவரை அரசுக்கு வேண்டியவராக ஆக்குகிற வாய்ப்பை அவருக்கு உருவாக்கித் தருவதைவிட இவ்வளவு திறமையானவரை கை விட்டுவிடக்கூடாது என்று கருதுகிற ஒரு மனப்பான்மைக்கு இடம் தருவதை விட—தனிப்பட்டவர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதில் அர்த்தமும் இல்லை, தேவையும் இல்லை, என்றே கருதுகிறேன். ஆனால், அரசின் பொறுப்பு அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய நிர்வாக இயந்திரத்தின் மூலம் இவர்களை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு அடிப்படையான வருவாய் வருவதாக இருந்தாலும் அந்த வருவாயை உயர்த்துவதைத் தவிர அடித்தட்டு மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த இன்னொரு தகுந்த வாய்ப்பு கிடையாது. பெரும் விவசாயிகள் அதனால் இலாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டப்படுமானால் பெரிய வியாபாரிகள் சொள்ளை இலாபம் சம்பாதிக்கவில்லையா? பெரிய முதலாளிகள் சோடிக்கணக்கில் கள்ளப்பணம் சம்பாதிக்கவில்லையா? மிகப் பெரிய தொழில் விற்பன்னர்கள் சம்பாதிக்கவில்லையா? எனவே, விவசாயிகள் முப்பது, நாற்பது ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு, அண்ணன், தம்பி என்று ஆளுக்கு பத்து ஏக்கர்கள் என்று நாற்பது ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டு பெரிய விவசாயிகள் குடும்பங்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்றால் கூட அது குற்றமாகாது. அந்த விவசாயிகள் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்டு வருகின்றனர். நெல் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று இப்போதும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

கரும்பு விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கரும்பிலிருந்து அவர்கள் தயாரிக்கக்கூடிய வெல்லம் அல்லது ஜீனி போன்றவைகளின் விலை குறைந்து போய்விட்ட சாரணத்தினால், அவர்கள் இழப்புக்கு ஆளாகிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், விவசாயிகளுக்கு, கிராமப்புற மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவித்திருப்பதால், அவைகளின் விலையை உயர்த்துவதற்கு அரசு ஏதேனும் ஒரு தகுந்த முயற்சியை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஆளுநர் உரையிலே ஒரு ஷாக் டிரீட்மென்ட், என்பது போல விவசாயிகளுக்குக் கெல்லாம் அச்ச உணர்வு ஏற்படத் தக்க வகையில் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரத்துறை இழப்பிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இழப்பை ஈடுகட்டுவதற்காக விவசாயிகளும் தலைகொடுக்க வேண்டுமென்றும், இந்தக் கட்டண உயர்வை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் விவசாயிகளுக்காகப் பேசுகிறேன் என்று கருதுவதைவிட, உணவு உற்பத்திக்காகப் பேசுகிறேன் என்று அருள் கூர்ந்து கருத வேண்டும். மின் கட்டண உயர்வின் காரணமாக உணவு உற்பத்தி எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்பதை மனதிலே வைத்து, மின்சார கட்டணத்தை உயர்த்தத்தான் வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும்கூட, அதற்குச் சில சாரணங்களைக் கூறினாலும்கூட, விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் எந்த அளவுக்கு அனுகூலமாக அரசு நடந்து கொள்ளலாம் என்பதை பரிசீலித்தாக வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின் உற்பத்தி போதுமான அளவிலே இல்லாத சட்டத்திலிருந்து, இன்றைக்குப் போதுமான அளவுக்கு இருக்கின்றது என்ற அளவுக்கு வந்துவிட்ட காரணத்தினால், மின்சாரம் வழங்குவது தற்போது முறையாக, மின் வெட்டு தற்போது அறவே நீக்கப்பட்டு விட்டதென்றும், மின் வெட்டு இல்லையென்றும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த கருத்து இங்கே இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், உண்மை நிலை என்னவென்று கேட்டால், மின் வெட்டு நினைத்த நேரத்தில் எல்லாம் நடைபெற்று வருகிறது. சென்னை நகரத்திலே இரவு 7 மணி முதல் 8 மணிவரை பல பகுதிகளில் மின்சாரம் தடைபடுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்படுகின்ற இந்த மின் வெட்டு நிலை, கிராமங்களிலேயும் ஏற்படுகின்றது. ஏற்கெனவே காலை 6 மணி முதல் பகல் 2 மணி வரையில் அல்லது பகல் 2 மணியிலிருந்து இரவு 10 மணி வரையில் அல்லது இரவு 8 அல்லது 10 மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரையில், குறித்த சால அளவில் விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று சொன்னாலும், இப்படிப் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

கிறது. இப்படி நினைத்த நேரத்தில் மின் வெட்டு ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், மின் அழுத்தம் திடீர் திடீரென்று குறைகின்ற காரணத்தினால், பல இடங்களில் விவசாயிகளின் மேட்டார் பம்பு செட்டுகள் பதடிதடையக்கூடிய அபாய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் 24 மணி நேரமும் மின்சாரம் கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுகின்றபோது, விவசாயிகள் 500, 600, 2,000, 3,000, ரூபாய்கள் இழப்பு ஏற்படக்கூடிய ஒரு மரிநாபகமான ஒரு நிலைமை ஏற்படுகின்றது என்பதையும், நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனவே, குறிப்பிட்ட 8 மணி நேரம் அல்லது 10 மணி நேரத்தில் எந்த நேரத்திலும் மின்சாரம் தொடர்ந்து, தரமாகக் கொடுப்பதற்கான, இடையில் நிற்காமல் இருப்பதற்கான தகுந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மின் கட்டண உயர்வைப் பொறுத்த வரையில் நமது மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையிலே எப்படி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றால், மின் வாரியத்திற்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லி, அதற்கு பயனீட்டாளர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, விவசாயிகளுக்கு மட்டும் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தப் போகிறோம் என்ற பொருள்பட கூறுவது சரியான பிரதிபலிப்பாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்வெட்டைப் பற்றியும் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மின்வெட்டைப் பொறுத்த வரையிலே, நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். மின் சகதியைப் பொருத்தவரை நம் மையில் இருப்பு இருக்கிறது. மின் உச்சத் தேவை, பீக் டிமாண்டைப் பொறுத்தவரை பற்றாக்குறை இருக்கிறது. டிரிப்பாக, சாலை 6 மணி முதல் 9 மணி வரை பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதற்காக முறை வைத்து இப்போது மின்சாரத்தைத் தருகிறோம். ஆனால், இரவு 7 மணி முதல் 8 மணி வரை மின்சாரம் வரவில்லை என்றால், அதற்கு பொதுவான குறைபாடு சாரணமாக இருக்காது, ஒருவேளை அந்தப் பகுதியில், குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஏற்பட்ட குறைபாடு சாரணமாக இருக்குமே தவிர வேறல்ல.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, விவசாயிகளுக்கு மட்டும் உயர்த்த போகிறோம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை ; எல்லோரையும் சேர்த்து ஒன்றாகத்தான் கருதுகிறோம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

எல்லோரையும் சேர்த்துக் கருதாதீர்கள், விவசாயிகளைச் சற்றுப் பிரித்துத் தனியாகக் கருதுங்கள் என்று நான் கூறுகிறேன். விவசாயிகளைப் பிரித்துக் கருத வேண்டுமென்று சொல்லக் காரணம் விவசாயிகளுடைய வருமானம் மொத்த அளவு, பயிர் செய்யும் செலவு அளவு ஆகியவற்றைக் கவனிக்கிற போது மின்சாரத்தின் மூலந்தான் அந்த இழப்பை ஓரளவு ஈடுகட்டித் தரும் அவசியம் இருக்கிறது. அந்தப் பயன் கிராமங்களுக்குப் பரவலாகச் சேரும் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளை எல்லோருடனும் சேர்த்துக் கருத வேண்டாம்.

மின்சார இணைப்பைத் தருவதைப் பொறுத்தவரை மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எல்லா விவசாயிகளும் எவ்வளவு, மோட்டார் பம்புகள் வேண்டுமானாலும் வாங்குங்கள் அவை களுக்கெல்லாம் இணைப்பு தரப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் மூலமாக அல்லது துறையின் மூலமாக அறிவிப்பு செய்யப்பட்டு, அதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான பம்பு செட்டுகளை வாங்கி வைத்தவர்கள் கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக மின்சார இணைப்பு கிடைக்கப் பெறாமல் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை விடப் பெரிய குற்றச்சாட்டு வேறு என்ன வேண்டும் எதற்காக 'நீங்கள் எல்லாம் பம்பு செட் வாங்கி வையுங்கள்' என்று விவசாயிகளிடத்தில் சொல்ல வேண்டும்? வாங்கி வைத்த பம்பு செட்டை வைத்து பூசை செய்து கொண்டிருப்பதா? நான்காண்டுக் காலம் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை என்பதோடு மட்டுமல்ல—இப்போது அந்தத் துறையின் மூலம் வெளியிடப் பட்டிருக்கும் ஒரு அறிக்கை கூறுவது—ஊனமுற்றவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும், மின்சார ஊழியர்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பம்பு செட்டு களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து மின் இணைப்புத் தரப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு கிராம வட்டாரத்தில் 400 பேர் மின் இணைப்புக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நான்கு பேருக்கு இணைப்பு கிடைக்கிறது. அந்த நான்கு பேருக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்காக நான்கு பர்லாங்கு தூரம் மின் கம்பி நீட்டப்படுகிறது. இடையில் உள்ளவர்களுக்குத் தரப்பட வில்லை. யாருக்கு மின் இணைப்புத் தருவதற்காக நான்கு பர்லாங்கு தூரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது? மின்சார ஊழியர்களின் நிலத்திற்கு மட்டும் தருவதற்காக. மின்சார ஊழியர்களுக்குச் சலுகை தரவேண்டுமென்பதை விரும்புகிறவன், என்றாலும் கம்பி போடப்படும் வழியில் உள்ளவர்களுக்கு நன்மை செய்யாமல் எதற்காக சில பேருக்கு மட்டும் இணைப்புத் தர வேண்டும் என்பது விளங்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முறை வைப்புகள்—பிரையாரிடிஸ் எல்லாம் மாற்றப்பட்டுள்ளன. மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்படும்போது இதைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. க. அன்பழகன் : அவை அமலில் இல்லை என்பதைப் பாராட்டத் தயாராக இருக்கும் எனக்கு எது அமலில் இருக்கிறது என்பதை விரைவில் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பம்ப் செட்டுகளைப் பொறுத்தவரை எந்தத் தேதியில் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அந்தத் தேதியை தன்மையாக வைத்து மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. 1968-69 ஆம் ஆண்டில் மனுப் போட்டவர்களுக்குக் கூட மின்சாரம் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்து இப்போதுதான் படிப்படியாக மின் இணைப்புக் கொடுத்து வருகிறோம். நிறையப் பேர்களை பம்ப் செட்டுகள் வாங்குங்கள் என்று நான்காண்டு களுக்கு முன்னால் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஒரு விவரத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். திருவண்ணாமலை மின் திட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியிலும் அப்போதிருந்த பொறியாளர்கள்—முதலில் பம்ப் செட்டுகள் வாங்க எவ்வளவு பேர் ரெடியாவார்கள் என்ற நோட்டீசைக் கொடுத்தார்கள். யாரும் ரெடியாகவில்லை. பிறகு யார் யார் மனுப் போட்டு இருந்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் தயாரா என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தவுடன் எல்லோரும் ரெடியாகி விட்டார்கள். தமிழகம் முழுவதும் அந்த நிலைமை இல்லை. திருவண்ணாமலை, தென்னாற்காடு பகுதியில் மட்டும் அதற்காகத் தனி டிவிஷன் போட்டு விசரவுபடுத்தும் வகையில் அரசாங்கம் கடந்த ஓராண்டுக் காலமாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : திருவண்ணாமலை, தென்னாற்காடு மாவட்டம் அவர்கள் இருக்கிற வட்டாரம், அதற்காக நன்றி கூறும்போது, நான் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குச் சென்ற போதும் இந்தக் குறைபாட்டை என்னிடம் சொன்னார்கள் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படியானால் திருவண்ணாமலை பற்றி உங்களுக்கு அக்கறை இல்லையா?

திரு. க. அன்பழகன் : நான் திருநெல்வேலியை மறந்து விட்டு திருவண்ணாமலையைச் சிந்திப்பதில்லை. திருநெல்வேலியில் மட்டுமல்லாது வேறுபல மாவட்டங்களிலும் இந்தக் குறைபாடுகள் கூறப்பட்டு வருகிறது. குறை போக்குவது என்றால் விஜிலெண்ட் ஆகத் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் காரியங்கள் நடைபெறுவதாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரை மீது சில முக்கியமான கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்பளிக்கப்பட்ட ஆண்டுத் திட்டம் 514 கோடி ரூபாய் அளவினதாக இருந்த போதிலும், வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகள் நீங்கலாக 600 கோடி

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்படும் நிலை ஏற்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 600 கோடி ரூபாய் என்று ரூபாய்க் கணக்கில் பார்க்கிறபோது அது மிகப் பெரிய தொகையாகத் தெரியும். ஆனால் அதனால் ஏற்படுகிற விளைவுகள் என்ன, அந்தப் பணிகள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டன. ஸ்பெசிபிகேஷன் படி நடக்க வேண்டிய அளவுக்கு அந்தப் பணிகள் எந்த அளவுக்கு எந்த முறையில் செய்யப்பட வேண்டுமோ அந்த முறையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? சாலைகள் முறைப்படி போடப்பட்டிருக்கின்றனவா? பள்ளிக்கூடங்கள் சரியாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா? எவ்வளவு வீடுகள் கட்டிக்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எந்த முறையில் அந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன என்பதை இரண்டாண்டு காலத்திற்கு ஒரு முறை ஸ்பெஷல் கமிட்டி அல்லது இன்ஸ்பெக்ஷன் கமிஷன் என்ற முறையில் குழு நியமித்து மாவட்டந்தோறும் விசாரித்தால் தவிர பல பணிகள் செலவுக் கணக்குகளுக்குத்தான் பயன்படுமே தவிர, அந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றின என்று சொல்ல முடியாது. வறட்சிநிவாரணப் பணியிலும் சில தனிப்பட்டவர்களின் வறட்சி நல்ல முறையில் நிவாரணம் பெற்றது. ஆனால் ஊர் வறட்சி நல்ல முறையிலே நிவாரணம் பெறவில்லை. அந்த விவரங்களுக்குள்ளே இப்போது நான் செல்வது அவசியமில்லை. எனவே அந்த சூழ்நிலையில் 600 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறோம் என்கிற அதே நேரத்தில் 550 கோடி ரூபாயாவது முறையாகத்தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை, அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது டெண்டர்கள் மூலமாக வேலை செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி நாமினேஷன் ஒர்க்காக இருந்தாலும் சரி, எப்படி நடைபெற்றது என்பதை பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் செல்கின்ற நேரத்திலே, அந்தச் சாலைகளைப்பற்றி எங்களிடத்திலே தெரிவிக்கிறவர்கள் **இது கடந்த ஆண்டு நாமினேஷன் ஒர்க் மூலமாக போடப்பட்ட சாலை** என்கிறார்கள். போட்டார்கள் என்று கேட்டால் போட்டதாகத்தான் கணக்கு என்கிறார்கள். போடப்பட்டதற்கு என்ன அடையாளம் என்றால் பக்கத்திலே இருக்கிற மண்ணை வெட்டி இந்தக் கரையோரத்திலே போட்டார்கள் என்கிறார்கள். கப்பி போட்டார்களா என்றால் அந்தக் கப்பியை இங்கேயிருந்து அள்ளிக் கொண்டுபோய் இன்னொரு சாலையைப் போட்டுக் கொண்டார்கள். ஒரு இடத்திலே கப்பி போடுவது, அளக்கப்படுவது, அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொள்வது, பணம் பட்டுவாடா செய்வது வாங்கிக் கொள்கிறவன் அதை அள்ளிக் கொண்டு போய் இன்னொரு இடத்திலே போடுவது அப்படி நடைபெற்றிருக்கின்ற இடங்கள் மட்டும் தமிழ்நாட்டிலே 150-க்கு மேல் இருக்கின்றன என்பதை நிரூபிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். நான் கிராமப் பகுதியில் வாழ்கிறவன் அல்ல. ஆனால் இத்தனை அமைச்சர்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

இருந்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவது என்பது நிருவாகத்தின் அடித்தட்டிலே தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்குமானால் ஆட்சி எதற்காக?

இன்னும் சொல்லப் போனால் வெறும் அரசியல்வாதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் கூட நான் வருத்தப்பட மாட்டேன், வேறு வழியில்லை என்று. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மிகப் பெரிய தொழிலிலே கொடி கட்டிப் பறந்து அந்தச் சூழ்நிலையை விட்டு அரசியலிலே ஏதோ மாற்றம் செய்வதாக வந்து அமர்ந்துக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் அவருடைய ஆட்சியில் அவர் எந்த நிலைமை இருக்கக்கூடும் என்று எதிர் பார்த்திருந்தாரோ அதற்கு நேர்மாறாக நடக்கிறபோது அதை அவரே கவனிக்காத நிலைமை இருக்குமானால் அதைவிட வருந்தத்தக்க ஒரு சூழ்நிலை வேறு காணமுடியாது.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சற்றுப் பெருமையாகச் சொல்லப்படுகிறது. 159 ஒன்றியங்களில் அதற்குப் பிறகு இத்தனை ஒன்றியங்களில் அந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது என்கிறார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் பெயரால் வேலை கொடுக்கப்பட்டது யாருக்கு என்ற பட்டியலிலே ஏதோ ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், 100-க்கு 60 பேர்கள், 70 பேர்கள் தி.மு.க. வை சேர்ந்தவர்கள் அந்த வேலையைச் செய்தார்கள் என்றார்கள். தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை செய்திருந்தாலும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலையைச் செய்திருந்தாலும் அந்த வேலைகள் கொடுக்கப்பட்ட முறை என்ன? கான்ட்ராக்ட் முறை, ஒப்பந்த முறைகளுக்கு டெண்டர்கள் கோரப்பட்டு டெண்டர்கள் அடிப்படையிலே அந்த வேலைகள் தரப்பட்டனவா? அல்லது நாமினேஷன் முறையிலே தருவது என்றால், கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைத்த அந்த உத்தமமான காரியத்தை நிறைவேற்றுவதைப் போல் ஒரு பெரிய குற்றமல்லவா?

இந்த அமைச்சரவையின் பொறுப்பிலே உள்ள பெருமக்கள் ஏற்கெனவே தெரிவிக்கவில்லையா? கான்ட்ராக்ட் முறையை ஒழிக்கப் போகிறோம், கான்ட்ராக்ட்டிலே 100க்கு 25 பங்கு 30 பங்கு லாபம் பெறுகிறார்கள், அதற்கு இடம் தந்துவிடக் கூடாது, ஆகவே கான்ட்ராக்ட் முறையை விட்டுவிட்டு அரசாங்க பணியாட்களைக் கொண்டு இந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று ஒரு காலத்திலே தெரிவித்தீர்கள். அப்போது கான்ட்ராக்ட் முறையை விட்டுவிட்டோம் என்று சொன்னீர்களே என்று கேட்டால் இப்போது கான்ட்ராக்ட் முறையை விட்டுவிட்டு நாமினேஷன் முறையிலே வேண்டியவர்களுக்குத் தருகிறோம். அதிகாரிகளைத்திலே நாமினேஷன் முறையிலே பெற்றுக்கொள்கிறோம் என்ற நிலைமையிருக்குமானால் அஸ் எ மேட்டர் ஆப் பாலிசி, கொள்கை முறையில் ஒரு அரசாங்கம் மேற்கொள்ளக்கூடாத ஒரு தவறான கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க.அன்பழகன்]

புருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகவில்லையா? நாமினேஷன் என்றால் ஒருவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு நீ இந்த வேலையைச் செய் என்று தருவது. எந்த அடிப்படையிலே தருவது? வேலை செய்வதற்கான முன் பாத்தியதை, உரிமைகள், அல்லது ஏதேனும் தகுதிகள், திறமைகள் அல்லது நாணயம் இவை அவருக்கு இருக்கிறது என்று கருதி தரப்பட்டதா? எனக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் 10 பேருக்கு நாமினேஷன் வேலை வாங்கித் தருகிறேன். 10 பேர்களுக்கு நாமினேஷன் வேலை வாங்கித் தந்தால் ஆளுக்கு 50 ஆயிரம் மதிப்பிற்கு வேலை செய்வார்கள், 5 லட்சத்திற்கு வேலை செய்வார்கள், அவர்களிடத்திலே நான் சொல்கிறேன்—புட்லூர் தண்டபாணி கொலை நடப்பதற்குக் காரணமாய் இருந்த சூழ்நிலையைப் போன்றவற்றை எண்ணி நான் சொல்கிறேன். ஒரு வேலைக்கு ஐயாயிரம் எண்ணிடத்திலே கொடுத்துவிடு என்று. கமிஷனர் 50 ஆயிரத்திற்கு ஐயாயிரம் வழக்கமாகப் பெறுவது. எஞ்சினியர் 50 ஆயிரத்திற்கு 2,500 தந்தால் போதும் என்று பெறுவது, அப்புறம் நாமினேஷன் என்றால் என்ன? நாமினேஷன், முறையிலே குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்பது உலகம் தெரிந்த ஒன்று. அந்தக் குறைகள் ஏற்படாமல் இருக்க ஒப்பந்த முறையைக் கையாண்டால், ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்றால் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் அதிகம். கான்ட்ராக்ட் முறையைக் கைவிட்டுவிட்டு நாமினேஷன் முறையைக் கொண்டு வந்து அரசாங்கத்தினுடைய பணம், பொதுமக்களுடைய வரிப் பணம், நீங்கள் எதற்காக நிதி ஒதுக்கினீர்களோ அது முறையாக மக்களுக்குப் போய் சேரவில்லை என்று சொன்னால் தவறா?

[பிற்பகல் 12-30]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள், தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே நாமினேஷன் முறை செயல்பட்டு வருவதாகத் தவறான கருத்தை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே எல்லாப் பணிகளுமே டெண்டர் போடப்பட்டு கான்ட்ராக்ட் முறையில்தான் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்ற திட்டம் பணியாளர்களின் மூலம்தான் செய்யப்பட்டு வருகிறதே தவிர கான்ட்ராக்ட் முறையிலே செய்யப்படுவதில்லை.

150 இடங்களிலே பர்தைகள் போடப்படாமல் பணத்தைப் பறிமுதல் செய்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பட்டியல் இருந்தால் தயவு செய்து எங்களிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. குழந்தைவேலு [1982 பிப்ரவரி 10]

தன்னிறைவுத் திட்டம் காண்ட்ராக்ட் முறையில்தான் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், டெண்டர் முறையில் செய்யப்படுகிறது. டெண்டர் முறையில் செய்யப்படும்பொழுது நமக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. யார் குறைந்த பட்ச தொகைக்கு டெண்டர் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியுமே தவிர, வேறு யாருக்கும் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே அந்த முறையைத்தான் கையாளுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அரசு வேறு விதமான விளக்கங்கள் பெற விரும்பினால் எனக்குத் தடையில்லை. அது தன்னிறைவுத் திட்டமாக இல்லாவிட்டால் இன்னொரு திட்டத்தின் மூலம் என்று கருதிக்கொள்ள வேண்டும். இன்ன திட்டத்தைத்தான் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கம் எனக்கு இல்லை. அரசாங்கத்தின் பணம் இப்படிப்பட்ட வேலைகளில் தவறாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

150 இடங்களின் பட்டியலைத் தாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பட்டியல் தயாரிக்கும் வேலையை இன்னும் கொஞ்ச நாள் கழித்து பார்த்துக் கொள்வோம். அமைச்சரவர்கள் விரும்புகிறபொழுது செய்ய வேண்டும் என்பது அல்ல. 150 இடங்கள் அல்ல, இன்னும் பல நூற்றுக்கணக்கான இடங்களில்.....

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு தலைவரவர்களே, ஆதாரம் இருப்பதாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள் இங்கே தெரிவித்தார்கள். அது சட்டமன்றக் குறிப்புகளிலேயும் இருக்கிறது. எனவேதான் கேட்கிறேன், ஆதாரம் இருந்தால் நீங்கள் இங்கே கொடுக்கலாம், உடனடியாக நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. க. அன்பழகன் : அதற்கு ஆதாரம், நான் போய் வந்த சாலைகள்தான், நான் போய் பார்த்த அந்தச் சாலைகள்தான். அதன் நிலைமைகளை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். அப்படியில்லை என்றால் குற்றம் இல்லை என்று சொல்லுங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் திருவண்ணாமலை வட்டாரத்திற்குச் சென்ற பொழுது அங்கே சரியாக வேலை நடக்கவில்லை என்பதற்காக எவ்வளவு பெரிய நடவடிக்கையை எடுத்தார்கள் ; அதனுடைய விளைவு என்னவாயிற்று என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், ஏமாற்றங்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றன ; அரசாங்கத்தின் பணம் அரசாங்க ஊழியர்கள் மூலமாகச் சில வேலைகள் செய்யப்படுகிறபொழுது கூட, எந்த இலாக்காவால் செய்யப்பட்டாலும் அந்தப் பணத்தின் முழுப் பலனும் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அப்படி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்பொழுது, அதைத் தனிப்பட்ட குற்றச்

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

சாட்டாகக் கருதாமல் அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட குறைகளை எப்படி நிவர்த்தி செய்வது, எந்த முறையில் அவைகளை மாற்றுவது என்ற அடிப்படையில் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் சொன்னேன்.

அடுத்து¹ ஆளுநர் உரையில், நில பதிவேடுகளில் நில உரிமையாளர், குத்தகைதாரர் முதலிய விவரங்களை நாளது வரை எழுதிவைக்கும் திட்டம் 1979 ஜூன் 1ஆம் தேதியன்று தொடங்கியது என்று அருக்கிறது. அதற்கு முன்னாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயே நிலப் பதிவேடுகள் அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமென்ற முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அப்பொழுது எந்தக் காரணத்தினாலே அது விரைந்து செயல்பட முடியாமல் போயிற்று என்பதை என்னால் சொல்ல முடியாது. மேலும் ஆளுநர் உரையில் சொல்கிறார்கள், இத்திட்டத்தின்கீழ் 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள நிலம் குறித்த பெரும் பணி இன்னும் செய்து முடிக்கப்படாமல் உள்ளது என்று. 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் என்றால் ஏறத்தாழ தமிழகத்தில் பாதி என்று அர்த்தம். எனவே, 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் என்ற அந்த வார்த்தையை போடுவதன் மூலம் ஏதோ ஒரு பணி பெருமளவிற்கு நடைபெற்றிருப்பதைப்போல தோற்றத்தை உருவாக்கும். ஆனால் பெருமளவிற்கு நடைபெறவில்லை என்பதுதான் உண்மை. அதற்குக் காரணம் என்ன? கிராம அதிகாரிகளை அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் நீக்கி விட்டார்களா? எப்படி ரெவின்யூ இலாக்கா ஒழுங்காக செயல்பட முடியும்? யார் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்டவர்களின் பணியிடங்கள் காலியாகவே இருக்கின்றன. அதனால் ஏற்பட்ட தொய்வு அல்லது பொதுமக்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டம் இதுவரையில் எப்படி மாற்றப்பட்டது. அவர்களுக்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தக் கிராம மக்களுக்கு ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட தொண்டு அல்லது ரீலிஃப் செய்யச் கூடியர்களாக இருக்கிறாரா? 72,000 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்புள்ள நிலம் குறித்த பணி, 1979 ஆம் ஆண்டிலேயே தொடக்கப்பட்ட பணியில் இன்னும் 1982 ஆம் ஆண்டு பணியிலேயும் கூட நிறைவேற்றப்படாமல் மிச்சம் இருக்கிறது என்றால் என்ன காரணம்? இவ்வளவு பெரிய குறை ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பதற்குக் காரணம் அவசரப்பட்டு எடுத்த முடிவு என்பதை நினைவுபடுத்த வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. கோமகந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நீண்ட காலமாக, முப்பதாண்டுக் காலமாக நிலத்தை அளந்து யார் உரியவர் என்று ஆக்காமல் இருக்கிறது கிராமங்களில் ஒருவர் பெயரில் அனுபவம் இருக்கிறது; வேறொருவர் பெயரில் பட்டா இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தால் இந்த அரசு வந்த பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நில அளவை மேம்பாட்டுத்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1982 பிப்ரவரி 10]

திட்டத்தின் மூலமாக அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி அவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டிய உத்தரவின்பேரில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், 28 வருவாய் வட்டங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதே வேகத்தில் போனால் அது 10 ஆண்டுகள் ஆகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, முதலமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு ஆண்டுகளிலோ அல்லது 3 ஆண்டுகளிலோ முடிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்கிற ஒரு கொள்கை விளக்கம் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல துரிதப்படுத்துவது சரிதான். துரிதப்படுத்துவது என்று இன்றைக்கு டயற்சித்தாலும் அதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலமாகும் என்று எனக்குத் தெரியாது எப்படியோ செயல்பட்டால் சரி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இரண்டு ஆண்டு அல்லது 3 ஆண்டிற்குள் என்று போடப்பட்டிருப்பதாக நான்கருதுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் கடந்த ஆண்டு வெளியான உரையை படித்தவன் என்ற காரணத்தால் இந்த ஆண்டு அறிக்கை பற்றிய கருத்தை அடுத்த ஆண்டுதான் தெரிவிக்க முடியும்.

தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைப்பற்றி சொல்கிற பொழுது, அறிஞர் அண்ணாவினுடைய இரு மொழிக் கொள்கையை ஒரு தொடரிலே எடுத்துக் காட்டி அதற்குப் பிறகு நீதிமன்றங்களில் எல்லாம் தமிழ்மொழி ஆட்சி மொழியாக ஆக வேண்டும், சிவில் கோர்ட் என்று சொல்லப்படுகிற உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் அனைத்திலும் தீர்ப்புகளும் ஆணைகளும் தமிழில் வரையப்பட வேண்டும், அதுவும் இந்த ஆண்டு பிப்ரவரி முதல் தேதியிலிருந்து என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, கொள்கை அடிப்படையிலே எங்களுக்கு எந்த மாறுபாடும் கிடையாது. அந்தக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. ஆனால் நடைமுறையிலே ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களுக்குக் காரணம் அரசாங்கம் அதற்கான முன்னேற்பாடுகளைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முன்னேற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் அரசாங்கத்தினுடைய ஆணை ஒன்று பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்குமானால், அந்த ஆணை காப்பாற்றப்படும். ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறபொழுது, அந்த ஆணை காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதற்கான முன்னேற்பாடுகள் செய்யப்படாமல் இருக்குமானால் அந்த முன்னேற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாக, அந்த ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த முன் நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது கடமை என்று நான் நினைவூட்டுகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்குச் சில வழக்கறிஞர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றிருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்ற அடிப்படையிலே, நான் எந்தக் கருத்தையும் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் இது மாநில அரசாங்கத்தினுடைய உரிமை என்பதையும், மாநில அரசாங்கத்திற்குத் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள உயர்நீதிமன்றம் தவிர, மிச்ச நீதிமன்றங்களிலே எப்படிப்பட்ட மொழி பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று தெரிவிக்கின்ற உரிமை கூட இல்லையென்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட கருத்து தமிழ்நாட்டு மக்களையோ, அல்லது மாநில மக்களையோ மதிக்கிற கருத்தாகாது என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள், ஒரு குறிப்பு எழுதித் தருவார்களானால்,.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் என். வி. என். சோமு அவர்களும் சில நாட்களுக்கு முன்பே இதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

1. Negotiable Instrument Act.
2. Sale of Goods Act.
3. Civil Procedure Code.
4. Indian Contract Act.
5. Transfer of Property Act.

ஆகிய இந்தச் சட்டங்கள் மிக அத்தியாவசியமான சட்டங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இன்னும் அனுப்பப்படாத நிலையில் ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகின்றபொழுது அங்கே தமிழிலே நிர்வாகத்தை நடத்துவது சிரமம் என்ற முறையிலே கூறினார்கள். இந்த அனைத்துச் சட்டங்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டன.

திரு. க. அன்பழகன் : உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டால் மட்டும் கூடப் போதாது. அதிலே அவர்கள் ஓரளவுக்குப் பயிற்சி பெற்று, அதைப் பக்குவமாகக் கையாளுவதற்கும், கையாள்வதிலே அதிலே குழப்பம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும் ஓரளவு நீங்கள் இடைக்காலம் தந்துதான் ஆக வேண்டும். அந்த இடைக்காலத்தை நீங்கள் நீதிமன்றத்தோடு கலந்து உருவாக்கிக்கொள்வது, நாளையதினம் இந்தச் சட்டத்தினுடைய தன்மையால், தமிழை ஆட்சிமொழியாகப் பயன்படுத்திய காரணத்தால் ஏதோ இழுக்கு வந்துவிட்டது என்று, நாம் செய்கிற குறைகள் தமிழ்மீது ஏறாமல் இருப்பதற்கு அருள் கூர்ந்து அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

கொள்கிறேன். அதே போல், அரசு, ஏதாவது ஒன்றை அறிக்கையாக அதிகாரிகள் தருவார்களானால், அதைப் புதியதாக எண்ணிக்கொண்டு அறிவிக்கிற ஒரு முறையும் இருக்கிறது பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குத் தொழு நோய் இருக்கிறதா என்பதை கண்டறிய வரும் ஆண்டிலிருந்து விரிவான சோதனைத் திட்டம் ஒன்றை அரசு தொடங்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது என்ன கோட்டையிலே தொடங்குவதா? ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டதெல்லாம் என்ன ஆயிற்று? எத்தனை முறை இது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது? தொழுநோயும் புதிதல்ல, பள்ளிக்கூடமும் புதிதல்ல, சோதனை முறையும் புதிதல்ல, அதற்கென செய்யப்பட்ட அறிவிப்புகளும் புதிதல்ல. நான் இருந்த காலத்திலே மாறி, மாறி அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம் உருப்படியாக நடைமுறைப்படுத்தாத சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு மறுபடியும் முறைப்படியாக தொடங்கும் என்று அறிவிப்பதை விட இனியாவது முறையோடு எவ்வாறு செயல்படும் என்று தெரிவிக்கிற முறை இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச்.வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள், தன்னுடைய காலத்தில் இருந்த கஷ்டத்தை எல்லாம் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொடர்ந்து அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிற காரணத்தால்தான் எல்லா மாணவர்களையும், தொழுநோய் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து அதற்காக பரிசோதனை செய்ய டிஸ்டிரிக் எஜுகேஷனல் ஆபீசர்களோடு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் நாம் இணைந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை நாம் தொடங்கி இருக்கிறோம். அதனுடைய விளைவாக, திருச்சி மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு 5 இலட்சம் பேர்களிலே $1\frac{1}{2}$ இலட்சம் பேர்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 5 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் மாணவர்களிலே 3 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் மாணவர்கள் பரிசோதனை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது சிக்கலாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய அந்தப் பிரச்சனையிலே நல்லவகையிலே முன்னேற்றத்தை நாம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. க. அன்பழகன் : எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இந்த ஆண்டிலேயே முடித்துவிட முடியுமா?.....

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. க. அன்பழகன் : நீங்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை. அதை நான்தான் ஆரம்பித்தேன். நான் அந்த அமைச்சர் பொறுபிலே இருந்தபோது ஆரம்பித்தது, ஆகவே, ஆரம்பிப்பது என்பது அவ்வப்போது ஆரம்பித்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்பது முறையல்ல. எதுவும் நிறைவாகவும் முழுக்கையாகவும், ஒரு கட்டுப்பாடாகவும், முழு பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நிலைமை இல்லை என்பதை சொல்லிப் கொள்கிறேன். நான் அந்தப் பொறுப்புக்கு வருவதற்கு முன்மே கூட ஓரளவு நடைபெற்றது. நாம் திரும்பத் திரும்ப சில திட்டகளைப் போடுகிறோம். அதை முழு அளவுக்கு நிறைவேற்றுவதற்கான சக்தி, ஆற்றல் அற்றவர்களாகத்தான் நாம் இருக்கிறோம். அதுவும் தொழுநோயைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கின்ற அந்த 2 ஆண்டு 3 ஆண்டு காலத்தில் ஒரு முறையாவது சோதிக்க வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சியாக, அதற்கு வரையறுத்த ஒரு சட்டம் தேவையானால் கூட கொண்டு வந்து உரிய பணியாளர்களை நியமித்து சோதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தங்கள் யோசனைக்கு நன்றி. இப்போதே நல்ல வெற்றி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

We have succeeded and we have been able to identify a number of cases.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் விவரம் கொடுக்கின்ற காலத்தில் தக்க விளக்கங்களைக் கொடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

மேலும் தொழிலாளர் நல உரிமைக்காக சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களில் இன்று தமிழ்நாடு தொழில் நிறுவனங்களில் பதவியில் நிலைநிறுத்துவதற்கான சட்டமாக வந்திருக்கின்றது. ஆனால், அந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வருகிறபோது தொழிலாளர்கள் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற பட்டியல் ஒன்று அந்த இலாகாவினாலே கைகொள்ளப்பட வேண்டும். அந்தப் பட்டியல் இருக்குமேயானால்தான் அவர்களை நிரந்தரமாக வேலைக்கு வைக்காமல் நீக்கப்படுவதற்கான நிலை இல்லாமல், பதிவு செய்வது என்ற முறையில், குறித்த காலத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாக இந்தச் சட்டம் எந்த வகையிலும் மீறப்படாதவாறு பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டு கொள்கிறேன்.

அதேபோல தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக சொல்வதிலே மட்டும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தனி ஆர்வம் இருக்கிறது. அந்த முறையிலே நம்முடைய தமிழக அரசும் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1982 பிப்ரவரி 10]

களுக்காக இலவச வீடு கட்டித் தருவதற்கான வாய்ப்பும் வசதியும் எனக்கு இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அண்மையில் நெய்வேலியில் பேசுகிறபோது தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இலவசமாக கட்டித் தர முடியாது, கடன் தருகிற திட்டத்திலே தான் கட்டித்தர முடியும் என்றார்கள். அப்படி ஆதிதிராவிட சமூக நல வளர்ச்சிக்காக செய்கிற காரியங்களை இவ்விவனவை என்று தெரிவித்து இருந்தாலும் கூட, அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு தாங்கள் சொல்லுகிற திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்பதற்கு Comptroller & Auditor-General of India அவர்கள் தந்திருக்கிற ஒரு அறிக்கையிலே இந்த கருத்தை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கையில் 1979-82 ஆம் ஆண்டு என்பதைப் பற்றி இருந்தாலும், இந்த அரசாங்கம் உணர்வதற்காக அதை நான் சொல்லுகிறேன். 30 ஆம் பக்கத்தில்.....

Against 150 hostels for Adi Dravidar (100) and backward classes (50) envisaged for construction, only 101 hostels for Adi Dravidar were sanctioned by the Government up to 1978-79; no further hostels were sanctioned thereafter. As of March 1981, 29 hostels were yet to be completed. Construction had also not commenced (March 1981) on the 50 Centrally sponsored hostels for which funds (Rs. 100 lakhs) had been received in March 1980.

பணம் கிடைத்தும் கூட, ஓராண்டுக் காலம் வரையில் அந்தப் பணி தொடங்கப்படவில்லை என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதேபோல.....

A hostel completed at a cost of Rs. 2.39 lakhs in April 1978 had not been taken over (March 1981) by the District Backward Classes Welfare Officer, as the hostel would accommodate only 50 students against the required capacity of 150 students. The accommodation is not utilised.

Under the housing scheme for fishermen in coastal areas, construction had not yet commenced (March 1981) in respect of 1,394 houses (estimated cost Rs. 83.64 lakhs) sanctioned during 1977-78 (449 houses) and 1978-79 (945 houses) for want of site, approach roads, finalisation of contract, etc.

இப்படி இரண்டு ஆண்டுக் காலம் அந்த வேலைக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டும் மீனவர்கள் வட்டாரத்தில் கட்டப்பட வேண்டிய அந்த 1,394 வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கான எந்த வேலையும் தொடங்கப்படவில்லை என்பது ஆடிட்டர் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் அதைப்போலவே

[1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

39 houses at a cost of Rs. 1.57 lakhs out of 54 houses constructed by the Company during 1976-78 for fishermen at Devipattinam were lying vacant due to defects in construction and non-provision of amenities. —

இவையெல்லாம் ஆதித்திராவிட மக்களுக்காகவும், அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும் வளர்ப்பதற்காகவும் மேம்படுத்துவதற்காகவும் தமிழக அரசால் அமைக்கப்பட்ட கார்ப்பரேஷனில் ஏற்பட்டு இருக்கும் குறைகள். இப்படிப்பட்ட குறைகளைக் களைவதில்தான் ஒரு ஆட்சியின் உயர்ந்த நோக்கம். செயல்முறை இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் மேலும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணி இருந்தாலும் கூடப் போதுமான அளவிற்கு நான் அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல நேரம் இல்லாத காரணத்தால். வாய்ப்பு இல்லை என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், சட்டம், ஒழுங்கு அமைதி இவைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கான பொறுப்பை ஒரு அரசாங்கம் எந்தக் கோணத்தில் அணுகுகிறது என்பதிலேதான் வெற்றி கிடைக்குமே தவிர அதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டம் இடம் பெற்றாலும். கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டம் இடம் பெற்றாலும், அடக்குமுறை என்ற கண்ணோட்டம் ஏற்பட்டாலும், அது தேவைப்படுகிற அளவிற்கு, எதிர்பார்க்கின்ற அளவிற்கு சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்றப் பயன்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளுக்கு இடையூறாக வன்முறையில் ஈடுபடுகிறவர்களை அடக்க வேண்டும், ஒடுக்க வேண்டும் என்கிற தத்துவத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டாலும், சமுதாயத்திற்குக் கேடு செய்யும் கடும் வன்முறைகளை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட, அப்படி அடக்குகின்ற முறையில் அரசாங்கம் முறை தவறி நடந்துவிடக்கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் நக்சலைட்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது தீவிரவாதிகளாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு கொள்ளைக் கூட்டமாக இருந்தாலும் சரி—கொள்ளைக் கூட்டத்திடம் கூட சில அரசாங்கங்கள் சமாதானம் பேசிக்கொள்கின்ற காட்சிகளை நாம் பத்திரிகைகள் மூலமாக அறிந்து இருக்கிறோம்—அல்லது அந்தக் கொள்ளைக் கூட்டங்களிலே நாகரீகமான சில கொள்ளைக் கூட்டங்களைக் கூட நாம் காண்கிறோம் — மத்திய சர்க்காரை ஏதாவது ஒரு வகையில் ஏமாற்றி வருகின்ற கொள்கைக் கூட்டங்களை நாம் பார்த்து இருக்கிறோம் — எம்ர்ஜென்சி காலத்தில் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிட்ட காட்சிகளையும் கண்டு இருக்கிறோம் — இப்படிப்பட்ட முறையில் தவறு செய்கிறவர்கள், குற்றம் செய்பவர்கள் பற்றி நாம் எண்ணிப்பார்க்கப்போமே

[திரு. க. அன்பழகன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

யானால், அவர்கள் சமுதாயத்தின் மொத்த சூழ்நிலையில் முறை தவறி நடந்தவர்கள் என்கிற அனுதாபத்தைக் கண்ணோட்டத் தோடு அவர்கள் செய்கிற காரியங்களை வளர்த்து விட வேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், அத்து மீறிய நடவடிக்கைகளைத்தான் தடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் அஞ்சம் அளவிற்குத் தான் அடக்கு முறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம் என்று சொன்னாலும், உயிரைப் பறிக்கும் அளவிற்கு செயல்படுவது நல்லதல்ல. ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட ஒரு துர்ப்பாக்கிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் கூட அந்தக் கண்ணோட்டமும், கருத்தும் சரியல்ல என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கடந்த மாதம் 19-ம் தேதி நடைபெற்ற 'பந்த்' கொள்கை அடிப்படையில் தேவைதானா, அல்லவா என்கிற வேறுபாடு எங்களுக்கும் இருந்தாலும்கூட, அந்த பந்த் மேற்கொள்ளப்படுவதற்கான காரணங்கள், நியாயமான காரணங்கள், ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே என்கிற அளவில் ஆதரவு தெரிவித்தாலும், அந்த பந்தில் ஈடுபட்டவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள், அத்திராவிடர்கள், மிகவும் பின் தங்கிய மக்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பந்த் நடைபெறுகின்ற அந்த ஒரு நாளில் ஒரு வட்டாரத்தில் வண்டிகள் ஓடவில்லை என்றால் அதனால் பொதுமக்களுக்கு எவ்விதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடாது என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அது ஒரு பெரிய டாதகம் அல்ல. இதனை ஒடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்களுடைய அரசாங்கத்தின் மிகப் பெரிய செல்வாக்குக்கு எதிராக இப்படிப்பட்ட பந்தா என்று எண்ணி, மிகப் பெரிய அடக்குமுறையில் ஈடுபட்டு, அதன் காரணமாக 3 பேர் உயிர் பிரிந்து இருக்கும் துக்ககரமான நிலை வருந்தத்தக்கது. அதற்காக என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை அந்த உயிர் துறந்த தோழர்களின் குடும்பத்தாருக்கு இந்த அவையின் மூலம் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த ஆழ்ந்த அனுதாபத்தோடு அந்த உணர்வோடு உங்களுடன் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவல் துறை அத்து மீறி போய்விட்டதா, அத்து மீறிப் போக வில்லையா என்பதை யார் தீர்மானிப்பது? காவல்துறையினர் கூறுகின்ற கருத்துக்களே அதற்கு முடிவாகிவிட முடியுமா? தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக காவல் துறை கடுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், காவல் துறை தம்மைத் தாமே காப்பாற்றிக் கொள்ளத்தான் செய்தார்களா என்பதை நாம் அறிய வேண்டும் ஒரு இடத்தில் அந்தக் காரணத்திற்காக செய்யப்படவில்லை என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நன்னிலம் வட்டாரத்தில் காவல் துறையினர் ஒரு கிராமத்தில் நுழைந்து அத்துமீறி அட்டகாசம் செய்ததை நான் அதற்கு ஒரு வார காலத்திற்குப் பின்னாலே நேரில் சென்று

1982 பிப்ரவரி 10]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அறியும் வாய்ப்பு பெற்றவன். இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெற்று இருப்பதால், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் அரசாங்கம் உண்மை நிலை என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 12.50)

முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னை கேலியாக எண்ணமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன், நீதி விசாரணை மட்டும் எங்களைக் கட்டுப்படுத்துமா? அந்த நீதி விசாரணைக்கு மட்டும் நாங்கள் உட்பட வேண்டுமா என்று கேட்டுவிடக்கூடாது. ஆனால் உண்மையை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள் என்று ஆளும் கட்சியினுடைய தலைவராக இருக்கிற முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொண்டு தமிழகத்திலிருக்கிற பல்வேறு சூழ்நிலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதற்காக நாம் இன்னும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பொதுநல உணர்வோடு நம்முடைய கடமையை செய்யவேண்டியவர்களாவோம் என்பதை நினைவூட்டி சமுதாயத்தைப்பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் படம் பிடித்துக் காட்டிய ஒன்றை மட்டும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“ பற்றாக்குறை மிரட்டுகிறது. அகவிலை அலைக்க முிக்கிறது. கள்ளவாணிபம், கொள்ளை இலாபம், குறுக்கு வழிகள், கலப்படம் போன்ற கேடுகள் நாட்டை பாழ்படுத்துகின்றன. கொடி பறக்கிறது கோலாகலமாக. கூடவே கொடுமைகள் நெளிகின்றன அடக்குவார் யார் என்று கேட்டபடி, நம் சமுதாயம் ஜாதி வேற்றுமையாம் பொருளாதார மாறுபாட்டினாலும் செல்லரித்துக் கிடக்கிறது. மேலும் செல்லரித்துக்கொண்டே வருகிறது. தீண்டாதார் என்போரை சகல துறைகளிலும் ஜாதி பேரால் ஏமாற்றம் தீண்டாதோர் ஆகியுள்ளோம், அடிமைப்பட்டுள்ளோம். தமிழகம் உலகத்தில் ஒரு பகுதியாக இருக்கலாம், ஆனால் அது யாருடைய வேட்டைக்காடாகவும் இருந்திட ஒரு நாளும் ஒருப்படமாட்டோம் ” என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை எண்ணிப்பார்த்து செயலாற்றவேண்டி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது இங்கே இதுவரையில் ஏறத்தாழ 49 பேர்கள் அவரவர்களுடைய கட்சியின் கொள்கையைத் தெளிவுபடுத்தி, ஆளுநர் உரையிலே எதை அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்களோ அவைகள் பற்றி திருப்திகரமாக எந்த கருத்தும் இல்லையென்று அவர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே வரவேற்று, அது நல்ல அறிக்கைதான், சொல்லவேண்டிய முறையில் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறி, நிதி நிலை அறிக்கையின்போது தெளிவுபடுத்த வேண்டியவைகளைத் தெளிவுபடுத்த அப்போது வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்ற கருத்தை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

அடிப்படையாகக் கொண்டு, மேலெழுந்தவாரியாக கோடிட்டு காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வைத்து அவரவர்களுடைய கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய கருத்துக்களை வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் யார், யார் எந்த எந்த கோணத்தில் இருந்து கருத்துக்களை வெளியிட்டிருப்பார்கள் அல்லது வெளியிட முயன்று இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்த வகையில் நான் தரம் பிரித்து அவர்களுடைய உயர்வு தாழ்வு என்று அர்த்தமல்ல அவர்களுடைய நிலைமைகளைப்பற்றி நான் பிரித்துப்பார்த்து அவர்களுக்குப் பதில் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் இந்தத் தமிழ் மாநிலத்தில் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற விவரங்கள் அனைத்தும் வெளியிடப்படவோ அல்லது என்ன என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதைத் தெளிவாக புள்ளி விவரங்களோடு சேர்த்து வெளியிடவோ இயலாது என்பதை இங்கு உள்ளவர்கள் அனைவரும் நன்கு அறிவார்கள். ஆனால் பொதுவாக ஒரு ஆளுநர் அறிக்கையைப் பெற்று படித்த பிறகு எதிர்பார்க்கின்றவர்கள் எந்த எந்த கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறார்கள் என்று நான் பிரித்துப் பார்க்கும்போது இங்கே ஆட்சியை நடத்திக் காண்டிருக்கிற கட்சியை சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து அறிக்கைக்கு பாராட்டும் நன்றியும் வருவதோடு தங்களது தொகுதிக்கு மேலும் என்னென்ன தேவை என்று விரும்புகிறார்களோ அவைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதும் அவர்களுடைய நோக்கமாக அமைந்துவிடுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம்.

அதுபோலவே இங்கே இந்த ஆளுநர் அறிக்கையிலே தேசிய வர்களில் ஒரு தரப்பினர் ஒரு கருத்தை ஒட்டுமொத்தமாக பல்வேறு வகையில் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிடுகின்ற வாய்ப்பில் அந்தக் கொள்கையை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். தமிழக மக்களுக்கு எப்படியாவது நன்மைகள் கிடைக்கவேண்டும், நல்லது நடக்கவேண்டும், இந்த நாட்டில் அமைதி வேண்டும், எல்லோரும் ஒன்று பட்டு செயல்பட வேண்டும், எந்தெந்த தொகுதியிலிருந்து அவர்கள் வந்திருந்தாலும் ஒட்டு மொத்தமாகத் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் தேவையான நல்ல காரியங்களைச் சிக்கலின்றி, குறையின்றி நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கருத்துக்களை எதிர்கட்சியின் வரிசையிலே இருந்தாலும் அவர்கள் கூட எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதுபோலவே இன்னொரு தரப்பினர் கொள்கைகளை நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே அரசு சரிவர காரியங்களைச் செய்துவிட்டிருந்தாலும்கூட அதிலே தங்களுடைய கொள்கைகளையும் இணைத்துச் செயல்படவில்லையே என்கிற குறையின் காரணமாக தங்களுடைய கொள்கைகளையும் அதிலே இணைக்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியுமா என்ற நோக்கத்தோடு நல்லதை வரவேற்றும் அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை வற்புறுத்தியும் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னொரு தரப்பினரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களிலே ஒருசிலர் ஏனோ குற்றத்தை மட்டுமே காணவேண்டும் என்று கருதி குறை இல்லாத இடத்திலேகூட குறையைக் காண முனைந்து குற்றச்சாட்டுக்களை அள்ளி வீசியதை நாம் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தோம். அதிலே எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் என்ற முறையிலே பணியாற்றுகின்ற பேராசிரியருக்கு ஒருவகையிலே நன்றி கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எந்தக் குற்றச்சாட்டை அவர்கள் சொன்னாலும், எங்களைப் பற்றி குறை கூறுகின்ற அந்த நேரத்திலேகூட சிரித்துக்கொண்டே அவற்றை எடுத்துச் சொன்ன அந்தப் பாங்கினை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற மாமன்றத்தினர் அத்தனைபேரும் இந்த அரசைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும் என்று நான் எண்ணுவேனேயானால் அது எங்களையே நாங்கள் புரிந்துகொள்ளாதவர்களாகத்தான் அமையும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணங்களை வெளியிடுவதற்கும் தங்களது தொகுதிகளிலே மக்களுக்கு வாக்குறுதிகள் அளித்ததை நிறைவேற்றுவதற்காவும் பொதுவாகத் தங்கள் கட்சியின் கொள்கைகளை வெளியிடுவதற்கும் இதைவிட வேறு வாய்ப்பு இல்லை என்கின்ற காரணத்தாலும் இங்கே குறிப்பிட்டபடி பதிவு செய்வதற்காகவும் கூட சிலவற்றைச் சொல்கிறார்கள் என்பதிலே நாங்கள் அக்கறை காட்டுகிறோமே தவிர அலட்சிப்படுத்தவில்லை. அதிலே கூட நாங்கள் புரிந்துகொள்வதற்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று தான் பார்க்கிறோமே தவிர அவைகளை அலட்சியப்படுத்தவோ அக்கறை காட்டாமல் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுவதற்கோ நாங்கள் தயாராக இல்லை என்பதை இங்கே சொல்வது என்னுடைய கடமை.

பொதுவாக இங்கே பேசியவர்கள் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வரும் போது தேர்தல் நேரத்திலே நாங்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையிலே என்னென்ன குறிப்பிட்டோமோ அவற்றை நாங்கள் செய்யாமல் மக்களை ஏமாற்றுகிறோம் என்கிற எண்ணத்தை வெளியிலே சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் இங்கே வேறு வகையான வார்த்தைகளில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டி இருக்கின்றது. அந்த வகையில் நான் இங்கே தேர்தல் நேரத்திலே தேர்தல் அறிக்கையிலே என்ன சொன்னோம் என்பதையும் அந்தத் தேர்தல் அறிக்கையிலே நாங்கள் சொன்னதை நாங்கள் எப்படி ஏற்றத்தாமு இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நிறைவேற்ற முயன்று வருகிறோம் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-00]

1980 ஆம் ஆண்டு நாங்கள் அளித்த தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் என்ன சொன்னோமோ, அதை நாங்கள் எப்படி பயன்படுத்துகின்றோம், எப்படி நிறைவேற்ற முயற்சிக்கின்றோம் என்பதை ஒரு வகையில் நான் வெளியிட முயன்று, அது இங்கே

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 1]

இருக்கக்கூடிய மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நியாயம்தான் என்று படுமேயானால், அதுவே எங்களுக்கு முழு மனநிறைவைத் தரக்கூடிய ஒன்றாகும் என்று நாங்கள் கருதுவோம். தேர்தல் நேரத்திலே என்னென்ன வாக்குகளை கொடுத்தோம் என்ற வகையில், சிலவற்றை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். விவசாயிகளை நாங்கள் கொடுமைப்படுத்துகிறோம் என்றும், விவசாயிகளை நாங்கள் கவனிப்பது இல்லை என்றும், விவசாயிகளை நாங்கள் வீணாக கைது செய்கிறோம் என்றும் பல்வேறாக குற்றம் சாட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல், குறைகூறும் அன்பர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்தோம், விவசாயத்திற்காக என்னென்ன திட்டங்களை தீட்டினோம் என்று சொல்வதன் மூலமாகத்தான், வாக்குறுதிகளை நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்று கூறுகிற அன்பர்களுடைய கருத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், அந்தக் கருத்திற்கு பதில் தருவதற்காக விவாதத்திற்கு அதை எடுத்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

நாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தது, விவசாயிகளின் உற்பத்தி பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவும் இடு பொருள்கள் குறைந்த விலையில் கிடைத்து, விவசாயிகளுக்கு ஆதார விலையை முன்கூட்டியே அறியவும், விவசாய சங்கப் பிரதிநிதிகளின் துணைக் கொண்டு, நடுவர் குழு மேற்கொள்ளப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். இன்னொரு இடத்தில், விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து, அதன் தலைவருக்கு ஏறக்குறைய அமைச்சருக்கு உரிய உரிமையோடு பதவி அளித்து, அனைத்துக் கட்சி விவசாய பிரதிநிதிகளையும், அந்தக் குழுவிலே அங்கம் வகிக்கச் செய்து அந்தப் பரிந்துரைகளை ஏற்று செயலாற்ற நாங்கள் முனைவோம் என்று கூறியிருந்தோம். அதையும் இத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மை உற்பத்தி பொருள்களுக்கு நியாயவிலை கொடுப்பது என்பதிலே, நாங்கள் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது போல இந்தியப் பேரரசு நிர்ணயித்த விலையை விட, அதிகமான விலையை நாங்கள் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தோம் என்பதை இந்த மன்றம் அறியும். இந்த ஆண்டு ஏன் அதை உயர்த்தவில்லை என்ற பிரச்சனை எழுந்தபோது, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். மத்திய அரசு சொன்னாலும் நீங்கள் ஏன் அதை உயர்த்திக் கொடுக்கக் கூடாது? ஏன் அதை உயர்த்திக் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். அதற்கு மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறினார்கள். அதாவது நாங்கள் அதை மீறி செயல்படவில்லை என்று சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனே அவர்களுக்கே உரித்தான வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சிரித்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவருக்குத் தேவை, இந்தியப் பேரரசை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீறி செயல்பட அஞ்சுகிறது என்ற அப்படிப்பட்ட விளக்கம் கிடைக்குமா என்பது. அப்படி அவர் காத்திருந்த நிலையில் உணவு அமைச்சரின் ஒரு சுருக்கமான பதிலை வைத்துக் கொண்டு, அதன் முழு விளக்கத்தையும் எண்ணிப் பார்க்காமல், ஏதோ இந்த அரசு அச்சப்பட்டு, அவர்களுடைய கட்டளைக்கு அடங்கி நடப்பது போல, அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவில்லை என்பது போல சிரித்தார்கள். இன்னும் சிலரும் சிரித்தார்கள். எப்படியாவது சிரிப்பு ஏற்பட்டால் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான்.

ஆனால் அதற்கு முன்னால் ஒன்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். இதை பிளாக் விஸ்ட்டில் சேர்த்து விடுவோம் என்ற அந்தப் பின்னணியை தயவுசெய்து கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ரிசர்வ் வங்கி எப்படிப்பட்ட கட்டளையிடுகிறது, மறுக்கிறது என்பதோடு அப்படிப்பட்ட கறுப்புப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டால் வெவ்வேறு காரியங்கள், மற்ற உதவிகள் இவைகளுக்கெல்லாம் தரக்கூடிய பணம் அதோடு நிறுத்தப்பட்டுவிடும் என்பதையும், இங்கே என்னென்ன திட்டங்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறீர்களோ, நாங்களும் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அவைகள் எதையுமே செய்ய முடியாமல்கூட ஒரு குழந்தை உருவாக்கப்பட்டுவிடும் என்ற நிலைமையில் கூடுமானவரையில் இந்தியப்பேரரசோடு சுமுகமான வகையில் மீண்டும் மீண்டும் கேட்டு எழுதி பதில் பெற்று, அவர்களுக்கு விளக்கம் தந்து அவர்கள் கருத்துக்களை மாற்றுக் கொள்ளச் செய்ய நாங்கள் விரும்புகிறோமே தவிர வேண்டுமென்றே ஒரு சிக்கலான நிலைமையை ஏற்படுத்தி அதனால் நாம் போடுகிற திட்டங்கள் அத்தனையும் தடைப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற எண்ணம்தானே தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கும் அவர்களைப் போன்ற கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களுக்கும் பணிவான என்னுடைய விளக்கத்தைத் தர விரும்புகிறேன். இங்கே விலையை உயர்த்தியதோடு மட்டுமல்ல, நாங்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மைய அரசுக்கு சிபார்சு செய்தோம். வற்புறுத்தினோம். இயலாது என்று கூறியது மட்டுமல்ல. உயர்த்தக்கூடாது என்றும் இறுதியாக பதில் வந்தது. இங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற உச்ச மட்ட விவசாயப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுவினர் எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தும் கூட அவர்கள் சொல்லியும் நீங்கள் செய்யவில்லையே என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கட்சி எங்கள் கட்சிதான் என்றாலும் இந்தக் கட்சி மாத்திரம் — ஏன் அவர்கள் சொல்லித்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை. நாங்களும் அதைப்பற்றிச் சிந்தித்து, 147 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதினோம். ஆகவே அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும், போதுமான அளவில் உற்பத்தியாளர்களுக்குப் பணம் சேரவேண்டும், கிடைக்க வேண்டும் என்பதில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

இந்த அரசுக்கு மாற்றுக் கருத்து எதுவும் இல்லை. ஆனால் தன்னிச்சைப்படி செய்யமுடியாத சூழ்நிலை. நாம் திட்டங்கள் தீட்டுவது என்றாலும் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யலாம் என்றாலும் கூட மத்திய அரசினுடைய திட்டக் குழுவிடம் நாம் அனுமதி கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்த அரசு என்னென்ன செய்யமுடியுமோ அந்த வகையில் அந்தளவிற்கு இந்த அரசு தன் கடமையைச் செய்திருக்கிறது என்பதையும் தேர்தல் நேரத்தில் என்ன சொன்னோமோ அதைச் செய்ய நாங்கள் முயன்றுகொண்டிருக்கிறோம், செய்து காட்டினோம் என்பதை தயவுசெய்து மாமன்ற உறுப்பினர்கள் தேரிந்து கொண்டிருந்தாலும் மறந்துவிடமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டியது, இது சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். குழுக்கள் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட வேண்டும். விலை நிர்ணயிக்கவேண்டிய உரிமை அந்த விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து நம் யாருக்கும் வேறுபட்ட கருத்தல்லவென்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன் நமக்கிருக்கிற வசதி வாய்ப்புகளை பயன்படுத்த வேண்டியிருப்பினும் மக்களுடைய ஒத்துழைப்போடு, விவசாயிகள் துணையோடு, ஆதரவோடு அந்தந்தச் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுக்களை ஆங்காங்கே நாம் நியமித்து ஆவன செய்ய முற்பட்டோம் என்பதை இந்த மாமன்றம் மறந்து விடாது அந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதில் பங்குகொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தன்னிறைத் திட்டத்திலும் அதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்று சொல்லி தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் குறிப்பிட்டதற்காகத்தான் அதைத் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று கொண்டுவந்து குடிநீர் அவசியம் என்கிற வகையில் பாதை வசதி வேண்டுமென்கிற வகையில் இவைகளை எல்லாம் நாம் நிறைவேற்றுவதற்கு முன் வந்து திட்டம் தீட்டி அதை நிறைவேற்றுகிறோமே தவிர அந்தத் திட்டத்தில் எங்கேயாவது தவறுகள் நடந்திருக்குமானால் பேராசிரியர் அவர்களும் மற்றும் உங்களைப் போன்ற கட்சித் தலைவர்களும் குறிப்பிட்டது போல் அதை நாங்கள் அலட்சியப்படுத்தவில்லை.

(பிற்பகல் 1.10)

தவறுகளைத் திருத்த வேண்டுமென்பதிலே எங்களுக்கு ஏராளமான ஆர்வம், அக்கறை இருக்கிறது. என்கே தவறுகள் நடக்கிறது என்று தெரிவித்தால், அங்கே அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கிறோம். முன்பே இந்த மாமன்றத்தில் குறிப்பிட்டது

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

போல், இன்னொன்றுக்கும் நாங்கள் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறோம். படித்து, வேலையில்லாது இருப்பவர்கள் யாராவது ஒரு கூட்டுறவு சொசைடி அமைப்பைப்போல் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அவர்கள் இந்த வேலைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முன்வந்து, அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்தால், அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டால், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுகூட நாங்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்குப் பணம் இல்லை என்றால், அரசு கடன் கொடுத்தாவது அவர்களுக்கு அந்தப் பணிகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இது யாருக்கோ நியமனம் அளிக்கவேண்டும். அப்படி நியமனத்தின் மூலம் இந்தப் பணிகளுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையாக இல்லை என்பதையும் நான் தெளிவாக அந்த எண்ணத்திலே செயல்படுகிறோம் என்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு விளக்குவதற்காக அல்ல, உங்களுக்குத் தெரிந்ததுதான், முன்பே சொன்னதுதான் என்றாலும், மீண்டும் அதை நீங்கள் தயவுசெய்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்ன தவறுகள் நடந்த விட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் அதற்கும் லாற்று வழி கண்டுபிடிக்க முற்படுகிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகிறேன்.

இன்னொன்றையும் கூறுகிறேன். யாராவது அப்படிப்பட்டவர்கள் இருந்தால், இவ்வளவு ரூபாய்க்குச் சொந்தக்காரர்கள், இவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது, 10,000 ரூபாய் இருக்கிறது, அதை முன்பணமாகக் கட்டுவார் அல்லது அதற்குத் தகுந்தவர் என்று மற்றவர் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று இருந்ததைக் கூட நாங்கள் மாற்றி, அதுகூட தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். படித்த இளைஞர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள் அவர்களுக்குத் தெளிவாக இந்தக் காரியத்தில் ஆக்கமும், ஊக்கமும் இருந்தால், அந்த உறுதி அவர்களுக்கு இருக்குமானால், அப்படிப்பட்டவர்களை இன்னார் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நாங்கள் உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலே எங்களுக்கு வேறு வகையான எண்ணமோ, நோக்கமோ, எதுவுமே இல்லை.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதோ, யாருக்கோ நலனைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக, தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு அதிகமான அந்த வாய்ப்பை, அந்தப் பணிகளைச் செய்யக்கூடிய உரிமையை கொடுத்துவிட்டோம் என்று இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தவறான தகவல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன என்பதோடு, அதற்காக என்னிடத்திலே இருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே இதற்கு அதிகமான புள்ளிவிவரங்களை, அந்தந்தப் பிரச்சனைகளின் மீது நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

இருப்பினும் இங்கே ஓற்றிரண்டை படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பணிகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களை முழுவதும் படிக்க விரும்பவில்லை என்றாலும், ஒன்று இரண்டை பற்றிப் மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால், என்னிடத்திலே உள்ள குறிப்புகள் அனைத்தையும் அசிட்டு எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்புவதற்கும் நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஒப்பந்தக்காரர்கள் எண்ணிக்கை 1,771. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 695. பணிகளின் எண்ணிக்கை 185. இதை நான் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம், நாங்கள் ஆளைப் பார்த்துக் கொடுக்க வில்லை.

தகுதியைப் பார்த்து அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை நான் இங்கே குறிப்பிடும்போது ஏதோ, யாரையோ குறை சொல்வதற்காக இந்தப் புள்ளி விவரத்தைத் தருகிறேன் என்று கருதக்கூடாது. சில அதிகாரிகள் தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக எல்லா அதிகாரிகளும் தவறு செய்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகவும், உண்மைகளைச் சொல்லுவதற்காகவும்.....

* திரு. துரை முருகன் : எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் குறிப்பிட்ட இத்தனை ஒப்பந்தக்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள், 600-க்கு மேற்பட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் எதன் அடிப்படையில் இவர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்? எந்த ஆதாரத்தை வைத்து முதலமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கத்தை வேண்டுமென்று கேட்பார்களானால் இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள் விளக்கம் முழுவதையும் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டும். இதற்கு முன்னால் அவர்கள் என்னென்ன பணிகளில் ஈடுபட்டார்கள், எந்தெந்தப் பணிகளை எடுத்து அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஒரு வட்டத்தில் நான் சென்று பார்த்தேன். அந்தப் பாதையைப் பார்த்துவிட்டு என்னென்ன சொன்னேன் என்பது தெரியுமென்று மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது கூட ஒருவருடைய ஏற்பாட்டில்தான் நடந்திருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 19]

திரு. துரை முருகன் : நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காரர்கள் ஒப்பந்தக்காரர்களாக இல்லையென்று வாதிட வரவில்லை. ஆனால் நீங்கள் சொன்ன குறிப்பின்படி இவ்வளவு பேர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்று எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறீர்கள்? முதலமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் அதற்கான விவரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொன்னாலும், முன்னால் செய்தி எப்படி வரும் என்றால் 600-க்கு மேற்பட்ட ஒப்பந்தக்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்று வரும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் நான் விளக்கம் சொல்ல ஆரம்பித்தால் எப்போது பேச்சை முடிப்பது என்று தெரியவில்லை. கேட்பதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. விவரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தவறான செய்தி பத்திரிகையில் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். நான் கூடச் சொல்லலாம்—1,200 பேர்களில் 900 பேர்கள் அ.தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள்; பின்னால் விவரம் தருகிறேனென்று சொல்லலாம். அப்படி புள்ளி விவரத்தைப் பின்னால் தருகிறேன் என்று சொன்னால் ஒப்புக் கொள்வார்களா? ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன முறையில் செய்திகள் பத்திரிகையில் வரக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதாரங்களைத் தருவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் பேசும்போது கூட அவ்வாறு சொல்லிவிட்டு பின்னால் ஆதாரங்களைத் தருகிறேன் என்று சொன்னால் ஒப்புக் கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதை அவர்தாங்கிக் கொள்ளமாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுப்பணித் துறையில் அந்த மாவட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பணிகளின் எண்ணிக்கை 371; அதிலே தி.மு.க. ஒப்பந்தக்காரர்கள் செய்தது 145. (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். இன்னின்னார் யார் யார் என்பதை படித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டப் பணிகளில் ஒப்பந்தக்காரர்கள் எண்ணிக்கை கோவை மாவட்டத்தில்—தி.மு.க. 37; அண்ணா தி.மு.க. 93; இந்திரா காங்கிரஸ் 67; இந்திய கம்யூனிஸ்ட் 6; மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் 2; ஜனதா 10; மற்றவர்கள் 154.

[1982 பிப்ரவரி 10]

திரு. துரை முருகன் : நீங்கள் சொல்லுவதை மறுக்கவில்லை. என்ன ஆதாரம் அதற்கு?

(பிற்பகல் 1-20)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் எத்தனை பேர்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இது எங்களுடைய கட்சி என்பதற்காக நான் மறைக்கவில்லை. எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற அந்தத் தகவல்களை இங்கே நான் வெளியிடுகிறேன். நீங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு விவரமான பதில் உங்களுக்குத் தரப்படும்.

திரு. துரை முருகன் : குறுக்கீடுவதற்காக மன்னிக்கவேண்டும். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே கான்ட்ராக்ட் தருகிறார்கள். கான்ட்ராக்ட் போடுகிறபோது அந்த பாரத்திலே தி.மு.க. அண்ணா தி.மு.க. என்று போடுகிறார்களா என்றால் கிடையாது. அண்ணா தி.மு.க. 93 என்று சொல்கிறார்கள். அதை எப்படி எடுக்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். முன்னால் அவர்கள் அந்தத் தகுதியிலே வந்து அந்த இடத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பது அந்த உண்மையான விளக்கம் ஆகும். தரத்தை மாத்திரம் வைத்துப் பார்க்கிறபோது எத்தனை கான்ட்ராக்ட்கள் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள், தகுதியுள்ளவர்களா என்று பார்க்கிறார்கள். தி. மு. க. வா இல்லையா.....

திரு. துரை முருகன் : அவர்கள் உண்மையிலேயே தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்களா என்பதுதான் கேள்வி....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தி.மு.க. துணைத் தலைவர் பேசுகின்றபோது ஒன்றும் குறுக்கீடுகள் இல்லை. அதுமாதிரிப் போனால் நல்லது. எல்லா கட்சிகளும் இருக்கின்றன என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கான்ட்ராக்ட் டெண்டர் இது போன்ற கணக்குகளை முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நாமினேஷன்களிலே எத்தனை கட்சிக்காரர்களுக்கு தரப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரம் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறதா? ஏனென்றால் நாமினேஷனின் போது அதிகாரிகள் இஷ்டப்படி யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். கான்ட்ராக்ட் என்றால் முன் தகுதி இவைகள் பார்க்க வேண்டும். அதை வைத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாமினேஷனிலே எப்படி வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். அப்படி எந்த எந்தக் கட்சிக்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும் எந்த விகிதாசாரம் தரப்பட்டது?

1982 பிப்ரவரி 10] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அந்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. நிச்சயமாகத் தரப்படும் என்று உறுதிக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே கேட்டதற்காக 4, 5 பேர்களை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். திரு முத்தியாலு, தண்டராமப்பட்டு, திரு முத்துகிருஷ்ணன், தண்டராமப்பட்டு, திரு சி. கிருஷ்ணன், கீழ்ப்பெண்ணாத்தூர், திரு மணி, தென்காமி பனூர், திரு கனகநாதன், தண்டராமப்பட்டு அதுபோல் தருகிறார்கள். இதுபோல் உள்ளவைகளை நான் பெற்று இந்த மாமன்றத்திலே வைக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுக்காக, நீங்கள் கேட்டதற்காக நான் படிக்காமல் இருந்தாலும் இந்த அரசு உண்மையிலேயே அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்து அதிகாரிகள் எது சரி என்று கருதுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு அந்தப் பணியை ஒப்படைக்கிறார்களே தவிர இதிலே யாருடைய வற்புறுத்தலும், இவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பரிந்துரை செய்வதும் இல்லையென்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே இந்தப் பணிகளுக்காக, அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள், யார் யார் அந்தப் பணிகளைச் செய்வதாகப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டார்களோ அவர்கள் எப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்கள் இங்கே தெளிவாகக் கூறினார்கள், மற்றவர்களும் இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது, அது பொதுமக்களுக்குப் போய் சேரவில்லை என்று பேராகிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த இடங்களில் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்பதற்கு உதாரணமாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மேல் நிலை நீர்த்தொட்டி கட்டப்பட்டு திறப்பு விழாவும் நடத்தப்பட்டது. அது நடந்து ஒன்றிரண்டு வாரத்திற்குள் அது இடிந்து விழுந்தது. உடனே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்மீது வழக்குப் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் அதை மீண்டும் கட்டிக் கொடுக்க முன்வந்து அந்தப் பணியைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே கெரிந்த இடங்களில் அதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு எவ்வளவு சவனம் செலுத்துகிறது என்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவதற்குத் தான் ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கே குறிப்பிட்டேன். இதுபோல் பல நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. பல்வேறு தரப்பட்டவர்கள் ஆங்காங்கே தவறு செய்கிறார்கள், செய்துவிட்டு அரசின் மீது பழி சுமத்தப்படுகிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே இவைகளையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போழுது அதிகாரிகள் இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பமும் ஆகும்; என்னுடைய அமைச்சரவையும் அதைத் தான் விரும்புகிறது என்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

அதுதான் எங்களுடைய பொறுப்பு என்பதை உணர்ந்து, அதைத் தட்டிக் கழிக்காமல் நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்ற உறுதியையும் கூட சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில், முதல் ஆண்டு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை வைத்துத்தான் இதை நாம் மதிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது என்று பேராசிரியர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்; மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பணிவோடு சொல்விக் கொள்கிறேன். நீங்கள் ஒன்றைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் தேர்தல் அறிக்கை என்னென்ன சொல்லிற்று என்பதையும், என்ன உறுதி கொடுத்தோம் என்பதையும் என்னோடு சேர்ந்து தேர்தலிலே ஒத்துழைத்தவர்களுக்கு, அந்தக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். அதைவிட, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்கள் நாங்கள் செய்யும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகவாவது இதைக் கண்டிப்பாக அவர்கள் படித்துத் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அந்த வகையில் ஒவ்வொன்றையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், அந்த அளவிற்குத் தன்னிறைவும் திட்டம் என்பது நாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியினுடைய—அந்த ஒன்பது அம்சத் திட்டம் என்று கேட்டார்களே நாராயணசாமி நாயுடு விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—நாங்கள் அதிலே 10 என்ற எண்ணிக்கையிலே சேர்த்து நாங்கள் என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறோமோ அவைகள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்..

அதிலே நீர்ப்பாசன வசதியைப்பற்றி நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதற்காகப் பல்வேறு மாவட்டங்களில் நிலவிரும் பாசனக் கட்டண விகிதங்களைச் சீரமைக்கும் வகையில் 1977ஆம் ஆண்டு அரசால் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. மாற்றுப் பயிர் மீது விதிக்கப்படும் தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்வது பற்றியும் தனது ஆலோசனையைக் கூறுமாறு இக்குழு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. இக்குழு சமீபத்தில் தனது அறிக்கையை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளது. இவ்வறிக்கையை அமைச்சரவை விவாதித்து முடிவு செய்வதற்காக வைக்கப் பட்டுள்ளது. அதை வரும் ஆண்டில் எப்படி நடைமுறைப் படுத்தலாம் என்பதை நிர்ணயித்து அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இடையிலே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். எந்தவொரு அரசியல் கட்சியுமே தேர்தல் முடிந்து ஆட்சிக்கு வந்த அந்த வருஷமேதான் வாக்குறுதி கொடுத்த அத்தனையையும் நிறைவேற்றி விட முடியும் என்று இங்கே யாரும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். அப்படிக்குறை சொல்லவும் நீங்கள் முன் வர மாட்டீர்கள் என்பதிலே உங்கள் அனுபவத்தின் மீது

1982 பிப்ரவரி 10] [ருதி. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளில் எந்த நடவடிக்கையுமே எடுக்காமல் இருந்தால் அந்தப் பிரச்சினை வரும். நீங்கள் சொன்னீர்கள், எதையாவது தொடங்கினீர்களா என்றால் அது நியாயம்.

சென்ற ஆண்டு நாங்கள் ஆரம்பிப்போம் என்று சொன்ன பல்கலைக் கழகத்தை நாங்கள் ஆரம்பித்தோம். திருச்சியிலேயும், கோவையிலேயும். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் ஆரம்பித்தோம். உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் எங்கே என்று பேராசிரியர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்கள் தமிழ்ப் பற்று அதை அவர்களால் கேட்காமல் இருக்க முடியாது. நான் அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மதுரையில் இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதையும், விரைவில் தொடக்க விழா நடைபெறும் என்பதையும் இங்கே நான் மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இடம் தேடுவதில் கொஞ்சம் கிரமம் ஏற்பட்டது. ஊருக்கு வெளியிலே அமைப்பதா, ஊருக்குள்ளேயே அதாவது நகரத்திற்குள்ளேயே அமைப்பதா என்பதைச் சிந்தித்து, அதற்காக அமைச்சர்களையும் அணுகி அவர்களைப் பார்க்கும்படி செய்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் அங்கே போய்ப் பார்த்து அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கச் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, அது நிச்சயமாக நடைபெறும். அப்படிச் சொன்னதை நாங்கள் நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைத் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருந்தோமா என்றால் இல்லை தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று சொன்னோமா என்றால் இல்லை. ஆனால் கிராம மேம்பாடு என்று சொன்னோம். அந்த மேம்பாட்டுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைத்தான் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற பெயரில் நாங்கள் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறோம். இது போன்றவைகளை இங்கே நான் குறிப்பிடும் பொழுது விவசாயிகளுக்காக என்னென்ன செய்தோம் என்பதைச் சொல்லும் பொழுது, படி அரிசி எங்கே.....

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியுடன் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: எனக்கு இன்னும் 1½ மணி நேரத்திற்கு மேல் வேண்டும். இங்கே பேசியவர்கள் எத்தனை உறுப்பினர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கேள்விகளுக்கெல்லாம் நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அதைச் சொல்லும்போதே பிரச்சனைகள் வருகின்றன. அவற்றிற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, வெளியே போய், நாங்கள் சொன்னோம். கேட்டாம். இந்த முதலமைச்சர் பதிலே சொல்லாமல் போய்விட்டாம்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 10]

டார், இவைகளுக்கெல்லாம் என்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நான் ஆளாகத் தயாராக இல்லை. ஆகவே என்னிடம் இருக்கிற பதில்களை நான் முழுவதும் படிப்பதற்கு மற்றவர்களுக்குத் தந்திருக்கிற நேரம், அத்தனை பேரும் பேசுவதற்கு நீங்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலையிலே வைத்துக் கொள்ளலாமா, அல்லது தொடர்ந்து பேசுகிறீர்களா, என்று கேட்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்). நாளைக்கு பால் கமிஷன் அறிக்கை மற்றும் வேறு சில எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கின்றன.

திரு. என். சங்கரய்யா : நாளைக்கு எப்பொழுதும் போல் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது. மற்றபடி அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டி முடிவெடுத்தால்தான் சரியாக இருக்கும். மாலை, எங்களுக்கு வேறு அவசரமான குழுக் கூட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, மாலை சாத்தியமில்லை. நாளை காலை வழக்கம் போல் எடுத்துக் கொண்டு, பிறகு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவைக் கூட்டி யோசிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாளை காலை கேள்வி நேரத்தை நீக்கிவிட்டு வைத்துக் கொள்ளலாமா?

திரு. துரை முருகன் : கேள்வி நேரம் இருக்கட்டும் அதை நீக்காதீர்கள், அது எங்களுடைய உரிமை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 11-2-1982 ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-33 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

* 99. நீதிபதி திரு சி. ஜே. ஆர். பால் அவர்களைக் கொண்ட விசாரணைக்குழு அளித்த அறிக்கையின் மீது அரசு மேற் கொண்ட நடவடிக்கை பற்றிய குறிப்பாணை சம்பந்தமாக, பொது (சட்டம் ஒழுங்கு—அ) துறையின் 1-2-1982 ஆம் தேதி யிடப் பெற்ற 161 ஆம் எண். அரசாணைக்கான மூல இணைப்பின் ஆங்கில மொழியாக்கம் (1952 ஆம் ஆண்டு விசாரணைக் குழுச் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 60-1952) 3 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.